

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
DIVADELNÍ FAKULTA

Dramatická umění

Produkce

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

STUDIO DAMÚZA

Veronika Řezníková

Vedoucí práce : MgA. Petr Prokop

Oponent práce: MgA. Jiří Sulženko

Datum obhajoby: 6.6. 2016

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2016

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE
THEATRE FACULTY

Performing Arts

Arts Management

BACHELOR THESIS

STUDIO DAMÚZA

Veronika Řezníková

Supervisor : MgA. Petr Prokop

Opponent: MgA. Jiří Sulženko

Date of counsel: 6th June

Allocated degree: BcA.

Prague, 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Studio Damúza

vypracovala samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne .....

.....
podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Evidenční list

Uživatel stvrzuje svým podpisem, že tuto práci použil pouze ke studijním účelům a prohlašuje, že jí vždy řádně uvede mezi použitými prameny.

[illegible]

ABSTRAKT

Bakalářská práce Studio Damúza je zaměřena na současný stav produkční jednotky, která vznikla před 17 lety původně jako alternativní scéna k Divadlu DISK pražské DAMU. Na příkladu několika dalších produkčních jednotek je zde vysvětlen pojem produkční jednotka. Práce srovnává provoz Studia Damúza, Jedefrau.org a ART Prometheus. Popisuje ve zkratce historii Studia Damúza. Dále se věnuje především jeho současnému provozu, financování a pokusům o získání vlastního prostoru. Poetiku Studia Damúza přibližuje práce především na popisu současného repertoáru. V závěru práce nabízí několik variant, jak posunout provoz Studia Damúza směrem kupředu. Hledá problémy, které mu v tom brání, a snaží se najít jejich řešení.

ABSTRACT

The bachelor thesis named Studio Damúza analyses the current state of the eponymous production unit, founded 17 years ago as an alternative stage to the DISK Theatre of Prague's Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts. The term "production unit" is explained on the example of several other production units, comparing the operation of Studio Damúza, Jedefrau.org and ART Prometheus. It gives a brief outline of Studio Damúza's history. It further describes its current operation, financing and attempts at obtaining a production space run solely by Damúza. The poetics of Studio Damúza are characterised through the current repertoire. In the end, the thesis offers several possibilities of advancing the work of Studio Damúza. It looks for problems that create obstacles and tries to offer solutions.

Děkuji především MgA. Petru Prokopovi za vedení práce, MgA. et Mgr. Doubravce Svobodové za pravidelné konzultace. Dále děkuji MgA. Barboře Kalinové a BcA. Janu Bubalovi za poskytnutí materiálů a konzultace. Za morální podporu děkuji Aleši Kondýskovi.

Obsah

1	Úvod	9
2	Historie Studia Damúza.....	11
2.1	Studio Damúza o.p.s.	14
2.2	Studio Damúza dnes	15
3	Produkční jednotka	17
3.1	ART Prometheus z.s.....	18
3.2	Jedefrau.org.....	19
4	Provoz SD v začátcích a dnes	20
4.1	Ekonomika.....	21
4.2	Propagace	25
4.3	Provoz Studia Damúza o.p.s.....	27
5	Současný repertoár.....	29
5.1	Damúza dětem.....	35
6	Studio Damúza a vlastní prostor	40
6.1	Kulturní centrum Kaštan.....	43
6.2	Pidivadlo	46
7	Co dál s Damúzou?.....	48
8	Závěr	52
9	Seznam použitých zdrojů.....	53
10	Přílohy.....	55

1 Úvod

Bakalářská práce s názvem Studio Damúza je již druhou prací s tímto názvem, která byla na Katedře produkce¹ DAMU napsána. Stejně jako ta první se i tato zabývá produkční jednotkou Studio Damúza, která vznikla v roce 1999 jako alternativní scéna pro projekty studentů DAMU a za 17 let své existence prošla výraznými změnami. Od prvních divadelních aktivit ve sklepě domu č.10 v Řetězové ulici, přes vznik občanského sdružení, ztrátu prostoru a hostování v Eliadově knihovně Divadla Na zábradlí, až po obecně prospěšnou společnost, která se prezentuje jako „produkční a producentská jednotka zastupující neotřelé umělce“. První myšlenkou bylo nabídnout pražskému publiku prezentaci tvorby mladých začínajících umělců. Prostor v Řetězové ulici měl být alternativní scénou k Divadlu DISK – kmenovému divadlu Divadelní akademie múzických umění v Praze², kde mohli studenti a absolventi DAMU prezentovat své vlastní projekty nad rámec povinných inscenací a projektů v Divadle DISK a na půdě školy.

Bakalářská práce Studio Damúza studentky Lenky Stárkové z roku 2005 mapuje prvních šest let fungování Studia Damúza. Věnuje se jejímu vzniku i éře ve vlastním prostoru v Řetězové ulici. Následně popisuje problémy, které nastaly po ztrátě prostoru. Stárková sleduje vývoj dramaturgie, ekonomické stránky, propagace a celkového provozu. V roce 2005 se Studio Damúza nachází v situaci, kdy funguje v nevyhovujícím prostoru Eliadovy knihovny Divadla Na zábradlí, který posléze opouští. V této fázi zákonitě končí i bakalářská práce Lenky Stárkové.

V následujícím textu se pokouším zmapovat současný stav Studia Damúza s odstupem více jak deseti let. V prvních kapitolách velmi stručně přibližuji historii vzniku i působení ve vlastním prostoru a následně bez něho. Vzhledem k bakalářské práci Lenky Stárkové jsem se snažila zabývat jen nejdůležitějšími událostmi z hlediska historie.

V dalších kapitolách vysvětluji pojem „produkční jednotka“, kterým se Studio Damúza v současné době prezentuje. Na příkladu několika dalších jednotek

---

¹ Dále KP

² Dále DAMU

popisují servis, které produkční jednotky nabízejí a také příklady provozu a financování.

Studio Damúza momentálně nedisponuje vlastním hracím prostorem, ale v posledních letech se o to několikrát pokoušelo. V další části mé práce se pokouším popsat, jak vlastně provoz bez prostoru funguje a jaké možnosti vlastního zázemí se Studio Damúza v minulosti pokoušelo využít.

Současný provoz Studia Damúza popisují především na ukázce repertoárových linií a financování. Z toho vychází i závěr mé práce, kde popisují několik problémů, které jsou se současným provozem spojeny, a snažím se nalézt možnosti, jak by mohlo Studio Damúza fungovat v budoucnu.

2 Historie Studia Damúza

Počátky Studia Damúza³ sahají ke konci 90. let minulého století. V květnu roku 1999 byl v domě č.p. 10 v ulici Řetězová otevřen Café Bar Damúza, který se stal místem pro studenty, jejich setkávání, debaty a rozjímání nad sklenicí piva či vína. Krátce před otevřením Café Baru Damúza byla dokončena stavba Divadla DISK⁴ v prostorách DAMU. Vedle hlavního sálu byla zbudována také studiová scéna Řetízek. Oba prostory se ovšem nacházely tak blízko u sebe, že se v nich nedalo hrát souběžně, aniž by se navzájem nerušily hlukem.

Prvním iniciátorem divadelních aktivit byl provozovatel Café Baru Petr Plazzer. Oslovil studenty DAMU a nabídl jim k jejich, nejen divadelním aktivitám, prostor sklepu kavárny. Sklep kavárny Damúza měl tedy sloužit jako náhrada za Studio Řetízek a kromě klauzurních představení studentů se měl otvírat také pro projekty vznikající z vlastní iniciativy studentů. Prostor dostal název Studio Damúza, který odkazuje jak k těsnému sepejetí SD se studenty DAMU, tak k řeckým bohyním umění – múzám. Provoz SD se pomalu rozjížděl v létě roku 1999, kdy zde vystupovali umělci se svými tanečními, hudebními i loutkovými představeními⁵. Promítaly se zde také filmy studentů Filmové akademie múzických umění v Praze. První pokusy o divadelní produkce v tomto prostoru byly spjaty s divadelníkem a loutkářem Miroslavem Trejtnarem⁶. SD prozatím fungovalo bez právní subjektivity.

V září téhož roku oslovil Miroslav Trejtnar uchazeče o studium na KP DAMU Petra Prokopa a Davida Kašpara, aby pomáhali s propagací a tvorbou programu. Zároveň jim nabídl zde účinkovat s jejich Divadlem Vosto5⁷. Až sem tedy sahají kořeny současného smyslu SD: být trenažérem pro studenty produkce a začínající produkční při tvorbě inscenací a festivalů. Pod vedením Davida Kašpara

---

³ Dále jen SD

⁴ Otevřeno bylo v únoru 1999

⁵ Po tři večery zde hostoval japonský butó-tanečník Ken Mai s představením „Kinai“ – Zapovězená láska. Dalším letním představením bylo představení „Faust Metamorfózy“, společný projekt českých výtvarníků Michaely Bartoňové a Antonína Mullera s divadlem Kobalt z Berlína. Prostor SD využil pro svůj recitál i portugalský klasický kytarista António Rodrigues, který přijel do Prahy natočit své CD.

⁶ Miroslav Trejtnar (*1962) studoval řezbářství na Střední umělecké průmyslové škole v Praze a scénografii a technologii loutkového divadla na Katedře loutkářství DAMU (dnešní Katedra alternativního a loutkového divadla DAMU)

⁷ Divadlo Vosto5 bylo založeno v roce 1996 Ondřejem Cihlářem, Davidem Kašparem a Petrem Prokopem. Jedná se o nezávislý generační soubor vytvářející autorské inscenace značného tematického a žánrového rozpětí.

a Petra Prokopa vzniklo SD s právní subjektivitou občanského sdružení. V čele občanského sdružení stál David Kašpar až do sezóny 2001/2002, kdy se do čela postavil student KP Jiří Sulženko a do Damúzy s ním přišli další studenti: Lukáš Průdek, Matěj Palouš a Dominik Blachut. V této sezóně získalo SD o.s. také první finanční příspěvek na provozování umělecké činnosti a to od hlavního města Prahy⁸. Po povodních v roce 2002 byla Damúza nucena hostovat na jiných pražských scénách a rekonstruovat zaplavený sklep. Světlou stránkou této nepříjemné události byl mimořádný povodňový grant hlavního města Prahy, který získalo i SD.

V sezóně 2003/2004 se stala novou předsedkyní občanského sdružení studentka KP Lenka Stárková a novým členem sdružení se stal student KP Jan Bupal. Ten je z hlediska vývoje i současné podoby SD jednou z nejdůležitějších osob. Je potřeba říct, že v době, o které píší, byl vznik nezávislé umělecké scény ještě poměrně neobvyklým jevem. Sám Jan Bupal popisuje background celého vznik Damúzy jako jakousi „divnost okamžiku“. Už v této sezóně bylo jasné, že vzniká něco, co nebude mít jasnu uměleckou vizi a umělecký tým, který bude SD tvořit. SD už od samého začátku netvořil umělecký soubor ani dramaturgie, ale produkční. Ti čas od času přizvali mezi sebe umělecké osobnosti, které jim pomohly SD umělecky posunout. *„Kolem roku 1999, kdy vznikla (Damúza), byli studenti mnohem více svázaní tím, co mohli a nemohli ve školním divadle dělat. DAMÚZA tedy představovala pro studenty svobodný prostor. Studenti tam chodili, vzájemně si byli diváky. Prostor neměl žádnou speciální dramaturgii, zkrátka byl postaven na tom, co se zrovna urodilo a co tam damáci, chtěli dělat. V té době byl velmi krátce otevřen NoD, ještě nebyl Alfréd ve dvoře a obdobné nezávislé scény, které dnes poskytují útočiště řadě projektů tohoto typu.“*⁹ Technické vybavení si SD půjčovalo z DAMU, postupně některá vyřazená technika z Divadla DISK zůstala už ve sklepě nastálo.

Rok 2004 byl významným z hlediska příprav a konání prvního ročníku festivalu na Vyšehradě a opouštění prostoru sklepa v Řetězové ulici. S myšlenkou zorganizovat festival na Vyšehradě přišel režisér Jiří Adámek. SD požádalo hlavní město Prahu o spolupořadatelství a tuto podporu také získalo.

---

⁸ Viz kapitola 4. Provoz SD v začátcích a dnes

⁹ Kyselová, E. Loutkové divadlo je svobodnější. *Loutkář*, 2015, roč. 65, č. 5, s. 10-12.

Ve dnech 27.8. – 4.9. 2004 se konal festival s názvem Pod plachtou a v podzemí. Festival organizačně zajišťovali především Jan Bubal a Ondřej Polák. Na festivalu bylo uvedeno výtvarné představení Jiřího Adámka Mahulena, přenesené ze sklepního prostoru Damúzy do podzemního prostoru Gorlice na Vyšehradě¹⁰. Na hradebním bastionu¹¹ hrál soubor Buchty a loutky¹² loutková představení pro děti i dospělé.

Pro provozovatele Café Baru Damúza se stal neúnosný stále se zvyšující nájem a tak restauraci opustili. Členové SD dostali nabídku provozovat kromě sklepního prostoru i restauraci. To ale odmítli právě kvůli vysokému nájmu a do prostoru přichází nový nájemník, který zde Damúzu nechce. Během letních měsíců se členové SD pokoušeli najít adekvátní náhradu. Prioritními pro ně byly především malá vzdálenost od DAMU, technické vybavení i rozumné náklady na provoz. Oslovena byla i tehdejší ředitelka Divadla Na zábradlí Doubravka Svobodová, která Damúze nabídla prostor Eliadovy knihovny¹³ v Divadle Na zábradlí. Pro SD bylo toto období velmi náročné. Snažilo se zabydlet v novém prostoru, rozjíždělo festival na Vyšehradě, kvůli formální chybě bylo vyloučeno z grantového řízení hlavního města Prahy. Z postu předsedkyně sdružení odešla Lenka Stárková a její místo převzal z vlastní iniciativy Jan Bubal.

Rok 2005 byl ve znamení především dotváření jasné koncepce festivalu na Vyšehradě, který získal název VyšeHrátky. VyšeHrátky utvrdily koncept festivalu loutkového divadla pro dospělé s doprovodným programem pro děti. Vznikla tak první divadelní vyšehrátkovská bojovka První září pro školáky. Zároveň to bylo období velkých bojů s nevyhovujícím prostorem Eliadovy knihovny. Pro Damúzu zde bylo poměrně málo místa, navíc není příliš optimální, když v jednom divadle hrají dva soubory naráz. Nakonec Damúza prostor opustila a stala se z ní produkční jednotka bez vlastního prostoru.

V roce 2007 oslovil Damúzu tým okolo herce Davida Prachaře s nápadem na faustovskou inscenaci Neúplný sen. Ta měla navázat na projekt Hamlet part II.

---

¹⁰ Monumentální podzemní sál Gorlice ve vyšehradských kasematech o ploše 330m² sloužil dříve jako shromaždiště vojska, sklad potravin a munice a protiletadlový kryt.

¹¹ Část [opevnění](#) vystupující mimo samotnou [hradbu](#), na níž se koncentrují střelci a [děla](#)

¹² Loutkové divadlo založené roku 1991 čerstvými absolventy KALD DAMU

¹³ Alternativní prostor Divadla Na zábradlí určený především mladým tvůrcům

realizovaný stejnými tvůrci v roce 1998 v Divadle Komedie. Inscenaci režíroval Jan Nebeský a hráli v ní David Prachař a Lucie Trmíková. Tím byla započatá éra dlouholeté spolupráce tohoto tvůrčího týmu a SD a také experimentálního prostoru NoD¹⁴.

Festival VyšeHrátky se postupně rozvíjel blíže k dětskému divákovi a zároveň se rozšiřoval. Vzniká tzv. divadelní bojovka, která měla interaktivní hrou seznámit děti s významnými událostmi české historie. Do VyšeHrátek se tak zvali dobrovolníci na obsluhu této bojovky a lehkou produkční výpomoc. Začala se utvářet nová generace produkčních spjatých s Damúzou a jejím následným provozem. Mezi tyto produkční patřily studentky Daniela Fialová, Barbora Adolfová a především Barbora Kalinová, současná ředitelka Studia Damúza o.p.s. Zároveň přicházeli i studenti uměleckých oborů, kteří připravovali pro VyšeHrátky pohádky. SD se proměnilo z produkční jednotky, která byla schopna zaštiťovat projekty umělců a „dávat jim razítko“ v produkční jednotku, která má vlastní uměleckou vizi a je tvořena umělci s podobným uměleckým cítěním a uvažováním. Jejich společnou vizí bylo tvořit kvalitní divadlo pro děti s přesahem k dospělému divákovi.

2.1 Studio Damúza o.p.s.

Změna občanského zákoníku v roce 2014 vedla členy SD o.s. k přímé transformaci z občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost. Tato právní forma byla zvolena z toho důvodu, že před přijetím Nového občanského zákoníku byla obecně prospěšná společnost do budoucna nejjasnější právnickou osobou. Ústav ani spolek nebyly zavedené a nebylo tak zcela jasné, jak budou v praxi fungovat. Pro SD to byl i jakýsi krok dál v jeho působení a zároveň vznikla i potřeba jisté kontroly v podobě dozorčí rady, která se od svého vzniku schází pravidelně dvakrát ročně. Transformace se uskutečnila ještě před koncem roku 2013. Zakladateli Studia Damúza o.p.s. byli Jan Bubal, Barbora Kalinová a Daniela Fialová. Ředitelkou obecně prospěšné společnosti se v té době stala Barbora Kalinová, která působí na této pozici dodnes. Členy správní rady Studia Damúza o.p.s. byli Jan Bubal, Filip Jevič a Daniela Fialová. Dozorčí radu tvořili Doubravka Svobodová, advokát František Vyskočil a ekonomka Eva Kurnasová.

---

¹⁴Pražský experimentální prostor realizující divadelní představení, koncerty, výstavy, eventy

S Damúzou produkčně i nadále spolupracuje Jan Bubal a také studentka produkce DAMU Veronika Řezníková. Tým okolo festivalu VyšeHrátky je složen z některých dlouhodobých spolupracovníků, jako je Daniela Fialová, Tomsa Legierski či Johana Vaňousová a také z nových členů z řad studentů DAMU (Tereza Tomášová, Agáta Karasová, Jan Tyl)

2.2 Studio Damúza dnes

Na další svých projektech spolupracuje SD především s absolventy a částečně i studenty DAMU. Jednou z hlavních produkčních linií SD je produkční zajištění loutkových pohádek pro děti. Na těchto projektech spolupracuje Damúza především s absolventy katedry alternativního a loutkového divadla¹⁵ DAMU. Na Damúzu je momentálně napojen víceméně stálý okruh umělců, kteří pod její záštitou vytváří autorské loutkové pohádky určené především pro děti, často však s přesahem pro dospělého diváka. Zároveň se Damúze občas podaří navázat spolupráci s novými studenty, kterým dává možnost vytvářet vlastní projekty nad rámec svých studijních povinností. Studenti i jejich projekty jsou většinou „objeveni“ na klauzurním festivalu KALD DAMU Proces. Jejich inscenace původně určené pro prezentaci studijní práce jsou tak často přeneseny mimo učebny a prostory DAMU a za podpory Damúzy si začínají žít svůj vlastní život. Později se pak z těchto studentů mnohdy stávají stálí spolupracovníci SD, kteří připravují své vlastní autorské inscenace a zároveň participují na projektech, které Damúza vytváří pro konkrétní organizace i příležitosti. Míra této spolupráce se současnými studenty DAMU je ovšem výrazně menší, než tomu bylo v minulosti.

SD nabízí umělcům kompletní produkční zajištění, včetně techniky a možnosti skladování scény. Technické vybavení si Damúza bezplatně půjčuje od Jana Bubala. Jednou z možností, kam posunout fungování SD je investovat peníze do nákupu techniky a následně provozovat doplňkovou činnost v podobě pronájmu techniky. Dokud funguje dohoda mezi Janem Bubalem a SD (která samozřejmě vyplývá ze skutečnosti, že je Jan Bubal zakladatelem SD o.p.s. a členem její správní rady) není dle mého názoru nutné investovat finance do nákupu technického vybavení. Jedná se však o poměrně nestandardní situaci. Pokud se

---

¹⁵ Dále KALD

provoz SD v budoucnu předá mladším generacím, bude pravděpodobně nezbytné začít shánět techniku jinde. V tu chvíli by bylo žádoucí nakoupit základní technické vybavení a uvažovat o zřízení doplňkové činnosti.

3 Produkční jednotka

Dnes se SD prezentuje jako „produkční a producentská jednotka podporující neotřelé umělce“. Slovní spojení „produkční jednotka“ oficiálně neexistuje a dá se říci, že tento pojem zavedlo SD, které se takto prezentuje. Produkční jednotku lze charakterizovat jako jakousi servisní organizaci, která produkčně zaštiťuje vznik uměleckých performance, divadelních inscenací, hudebních a tanečních projektů atd. A také provoz jednotlivých uměleckých souborů. Soubory a umělci pod produkčním dohledem a finančním a technickým zajištěním produkční jednotky připravují a reprízuji své projekty. Umělci tak mají k dispozici technické zajištění, prostor na zkoušení, rozpočet, propagaci i následné sjednávání zájezdů a „booking“ představení. Finanční podporu získává produkční jednotka prostřednictvím grantů a to na konkrétní projekty, na provoz své produkční jednotky, na reprízování projektů či realizaci festivalu. Kromě výkonné produkce zajišťuje produkční jednotka také producentskou činnost.

Od běžných uměleckých agentur se produkční jednotky liší cílem, s jakým si vybírají projekty, které následně zaštiťují. Agentury jsou zaměřeny především na zisk a díky tomu cílí na širokou diváckou obec, bez ohledu na uměleckou hloubku svých projektů. Své projekty vybírají především podle známých tváří a osvědčených titulů. Produkční jednotky oproti tomu často cílí na úzkou skupinu diváků, které se snaží nabídnout nadstandardně kvalitní umělecký zážitek, a to s menším či větším důrazem na celkovou dramaturgickou stránku jednotky. Produkční jednotky se sice často liší v míře umělecké a dramaturgické spolupráce na jednotlivých projektech, vždy si však pečlivě vybírají umělce a projekty, na kterých chtějí spolupracovat.

Produkční jednotka má pro umělecké soubory i pořadatele kulturních akcí mnoho výhod. Jedná se například o systematickou spolupráci s festivaly, kulturními domy, pravidelně se pořádajícími kulturními akcemi, a s tím související sítí kontaktů. Pro zájezdovou činnost je tedy zastupování produkční jednotkou výhodné a stěžejní. S tím souvisí i rozšiřující se nabídka projektů pro organizátory těchto kulturních akcí. Produkční jednotka nabízí každoročně nové a nové projekty, často však již od prověřených umělců. Nespornou předností je i ekonomická výhodnost. Stejní umělci mohou na jedné akci odehrát různá

představení, čímž se snižují náklady na dopravu a často se nabízí „množstevní sleva“ pro pořadatele. To mohou samozřejmě jednotlivé soubory také, ale produkční jednotka nabízí v tomto směru efektivnější komunikaci s pořadatelem, kdy dokáže uspokojit potřeby více diváckých skupin najednou.

Co nabízí produkční jednotky umělcům a uměleckým souborům:

- zastupování umělců/uměleckých souborů
- podpora projektu od první idey až po derniéru
- finanční zajištění umělců a projektů
- technické zajištění přípravy projektu i jeho reprízování
- zajištění a podpora zájezdové činnosti, získávání kontaktů pro možnosti hraní, tzv. booking představení
- administrativa: podávání grantových žádostí, vyúčtování, smlouvy, účetnictví
- marketing a PR
- zajištění prostoru pro zkoušení a reprízování

Níže uvádím příklady dalších dvou pražských produkčních jednotek, které nemají vlastní prostor.

3.1 ART Prometheus z.s.

V Praze se vedle SD řadí mezi „produkční jednotky“ například ART Prometheus, který se zaměřuje především na projekty nového cirkusu, akrobacie či pouličního divadla. Mezi soubory, které spadají pod ART Prometheus, patří například žonglérské duo Bratři v tricku, Divadlo Continuo, loutkář Nori Sawa či Teatr Novogo Fronta. Většina těchto souborů má zřízen vlastní zapsaný spolek a tyto spolky společně zaštiťuje ART Prometheus. Pro děti připravuje ART Prometheus speciální workshopy, např. žonglování, jízdu na jednokolce či výtvarné dílny. Od SD se ART Prometheus liší jednak formou (jedná se o zapsaný spolek), ale především jasnější dramaturgickou linií. Ta se intenzivně zaměřuje na výše zmíněné formy divadla a umění. Kontinuálně spolupracuje se stejnými soubory. ART Prometheus zároveň spolupracuje s ArtProm s.r.o., kterou si založil vedoucí ART Prometheus Jakub Vedral. Pod vedením Jakuba Vedrala tak vznikají festivaly Za dveřmi v Praze a festival Živá ulice Plzeň. Například v grantovém řízení ministerstva kultury pro rok 2016 dosáhla na grant právě pouze společnost ArtProm s.r.o. a to na konání osmého ročníku festivalu Za dveřmi. (z

požadovaných 941 tis. Kč získala 200 tis. Kč). ART Prometheus neúspěšně žádal o příspěvek na reprízování performance souboru Bratři v tricku a nový inscenační projekt chůdařského souboru V.O.S.A Theatre s názvem Toulky. V tomto ohledu, jak později zjistíme, je SD u ministerstva kultury o něco úspěšnější.

3.2 Jedefrau.org

Další produkční jednotkou na pražské scéně je zapsaný spolek Jedefrau.org. Tato skupina vznikla v roce 2007 pod vedením Kristýny Kalivodové a Marii Cavina. Jedefrau.org podporuje umělce experimentující na pomezí žánrů. I tato produkční jednotka kontinuálně spolupracuje s konkrétními nezávislými uměleckými skupinami, jako například Boca Loca Lab¹⁶ Jiřího Adámka¹⁷ či Handa Gote.¹⁸ Skupina Jedefrau.org. získala od Ministerstva kultury dotaci na celoroční produkční činnost na rok 2016 700 tis. Kč.

Ve srovnání dotací Ministerstva kultury pro pražské produkční jednotky Studio Damúza, Jedefrau.org a ArtPrometheus na rok 2016 vidíme, že si studio Damúza vede průměrně. Nejvyšší dotace na provoz získalo Jedefrau.org. Naopak ART Prometheus na několik grantových dotací nedosáhl. Je to pravděpodobně proto, že se ART Prometheus začíná ubírat více komerčním směrem. Svá představení často prodává na komerčních akce a festival Za dveřmi přestává být přínosem pro občany Prahy, ale začíná být spíše turistickou atrakcí.¹⁹

---

¹⁶ Divadelní skupina založená v roce 2007 Jiřím Adámkem, která ve svých scénických formách propojuje divadelní a hudební postupy

¹⁷ Jiří Adámek paradoxně začínal svou profesionální kariéru jako student DAMU právě ve Studiu Damúza

¹⁸ Umělecká skupina Handa Gote pracuje od roku 2005 na pomezí divadla, tance, hudby i vizuálního umění

¹⁹ viz příloha č.4

4 Provoz SD v začátcích a dnes

Pro vývoj SD je žádoucí srovnat provoz v době úplných začátků ve sklepě v ulici Řetězová a nynější stav.

SD bylo ve svých začátcích sdružením občanů založeným podle zákona o sdružování občanů č. 83/1990 Sb. ve znění zákona č. 300/1990 SB. a to od 1.11. 1999 kdy byla provedena registrace. Sídlo sdružení bylo na adrese Boršov 1, Praha 1, 110 00. Zdejší kancelářské prostory pronajímala městská část Praha 1 Akademii múzických umění za účelem výuky KP a Katedry výchovné dramatiky. Sídlo se změnilo až v roce 2004 po návrhu Jana Bubala na změnu stanov a to na adresu sídla DAMU, tedy Karlova 26, Praha 1, 110 00. *„Účelem založení je vytváření a prezentace divadelních, filmových a hudebních projektů v prostoru Studia Damúza v Řetězové ulici číslo popisné 10 v Praze 1. Klade si za cíl podporovat a koordinovat projekty svých členů a vytvořit místo pro setkávání mladých lidí, ať členů či nečlenů, se zájmem o kulturní dění“*²⁰ Po vystěhování se z prostoru v ulici Řetězová porušilo SD stanovy, nicméně po řádném odůvodnění nebylo nuceno vrátit příspěvek od hl. města Prahy za období, které bylo vázáno na prostor, a to proto, že nadále vykonávalo divadelní činnost v Eliadově knihovně v Divadle Na zábradlí. V prosinci roku 2004 byla opět na návrh Jana Bubala vyškrtuta ze stanov část *„...v prostoru Studia Damúza v Řetězové ulici číslo popisné 10 v Praze 1.“* Tímto se SD stává oficiálně produkční jednotkou bez vlastního prostoru.

Nejvyšším orgánem SD o.s. byla valná hromada složená ze všech členů o.s. Zastupujícím orgánem byl trojčlenný řídicí výbor volený na jeden rok. Ten řídil nakládání s finančními prostředky, registroval nové členy o.s. a hospodařil s materiálními prostředky. V praxi však nicméně hospodaření s majetkem a financemi probíhalo na velmi amatérské úrovni. V důsledku toho byl nakonec zvolen jediný člen o.s., který zodpovídal za zásady hospodaření.

---

²⁰ Citace ze stanov Studia Damúza o.s., registrace 1.11. 1999

4.1 Ekonomika

V sezóně 2001/2002, byl systém poskytování grantů nastavený tak, že granty byly přidělovány na sezónu. To se změnilo v roce 2003 a s platností od roku 2004 jsou granty přidělovány na kalendářní rok.

Výše příspěvků:

Grant hl. města Prahy:

2001/2002	grant na činnost SD o.s.	150 000 Kč
2002/2003	grant na činnost SD o.s.	100 000 Kč
2002/2003	povodňový grant pro SD o.s.	100 000 Kč
2004	grant na činnost SD o.s.	150 000 Kč
2004	spolupořadatelství I.ročníku festivalu na Vyšehradě	100 000 Kč
2005	grant na činnost SD o.s.	vyřazeno kvůli formální chybě
2005	grant na spolupořadatelství II. ročníku festivalu na Vyšehradě	150 000 Kč

Open Society Fund

2002/2003	grant na činnost SD o.s.	100 000 Kč
2003	grant na projekt Juan a ti druzí	18 000 Kč

Městská část Praha 2

2005	II. ročník festivalu na Vyšehradě	36 000 Kč
------	-----------------------------------	-----------

Nadace život umělce

2005	II. ročník festivalu na Vyšehradě	10 000 Kč
------	-----------------------------------	-----------

Celkové dotace na sezónu 2001/2002: 150 000 Kč

Celkové dotace na sezónu 2002/2003: 318 000 Kč

Celkové dotace na rok 2004: 250 000 Kč

Celkové dotace na rok 2005: 196 000 Kč

Dále pro příklad uvádím model tvorby rozpočtu měsíčních výdajů provozu SD v době působení v Řetězové ulici, který se se v jednotlivých sezónách měnil jen nepatrně.

1. administrativní výdaje 4 000 Kč
(telefon, fax, email, poštovné, kancelářské potřeby, kopírování)

2. technicko-provozní výdaje 4 000 Kč
(elektřina, úklid, opravy a údržba)

3. personální zajištění 22 600 Kč
odměna produkčnímu 2x4000 Kč
odměna technickému personálu 20x200 Kč
umělecké honoráře za vlastní představení 10 000 Kč
(10 představení x průměrně 5 herců v inscenaci x 200 Kč)

4. propagace 11 728 Kč
(tiskové materiály, kulturní přehledy, internetové stránky)

Měsíční provozní náklady celkem 42 328 Kč

Kvůli špatné evidenci a povodním z roku 2002, které zničily část dokumentace, nelze dohledat přesná čísla vlastních příjmů. Lenka Stárková provedla ve své bakalářské práci odhad, založený na průměrných číslech

Příjmy ze vstupného 8 000 Kč
(průměrný počet představení za měsíc 10, průměrná tržba 800Kč)

Příjmy za služby 6 000 Kč
(průměrný počet hostujících představení za měsíc: 6, poplatek za služby 1000 Kč)

Vlastní příjmy v měsíci celkem 14 000 Kč

Finanční ztráta 28 328 Kč byla pokryta z grantových příspěvků hl.m. Prahy na činnost SD o.s.

Počet představení:

1999/2000: 121

2000/2001: 191

2001/2002: 112

2002/2003: 136

2003/2004: 216

V současné době je SD pravidelným příjemcem několika dotací. Situace se změnila i díky tomu, že granty na provoz jsou dnes přidělovány i bez nutnosti vlastního prostoru. Pro příklad uvádím níže přehled dotací SD v posledním roce fungování jako občanské sdružení a dále jako obecně prospěšné společnosti.

Grant hlavního města Prahy

2013	grant na činnost SD o.s.	450 000 Kč
2013	festival VyšeHrátky	250 000 Kč
2014	grant na činnost SD o.p.s.	520 000 Kč
2014	festival VyšeHrátky	250 000 Kč
2015	grant na činnost SD o.p.s.	550 000 Kč
2015	festival VyšeHrátky	260 000 Kč

Ministerstvo kultury:

2014	Grant na činnost SD o.p.s.	140 000 Kč
2015	Grant na činnost SD o.p.s.	380 000 Kč

Státní fond kultury

2013	Festival VyšeHrátky	50 000 Kč
2014	Inscenace Blues pro Simonu	65 000 Kč
2015	Festival VyšeHrátky	90 000 Kč

Městská část Praha 2

2013	festival VyšeHrátky	60 000 Kč
2014	festival VyšeHrátky	20 000 Kč
2015	festival VyšeHrátky	20 000 Kč

Městská část Praha 3

2013 Předhlídka SD v Kuřeti	17 000 Kč
-----------------------------	-----------

Nadace Život Umělce

2014 inscenace Batosnění	9 000 Kč
2014 inscenace MUTE	15 000 Kč
Celkové dotace na rok 2013:	810 000 Kč
Celkové dotace na rok 2014:	1 019 000 Kč
Celkové dotace na rok 2015:	1 190 110 Kč

Počet představení:

2012: 122
2013: 136
2014: 184
2015: 230

Bilance

2013	
celkové výdaje	1 979 000 Kč
celkové příjmy	1 920 000 Kč
2014	
celkové výdaje	2 462 000 Kč
celkové příjmy	2 428 000 Kč
2015 (odhad)	
celkové výdaje	2 650 000 Kč
celkové příjmy	2 650 000 Kč

Z výše uvedených čísel je jasné, že se provoz SD rozrůstá, zvyšují se finanční výdaje i grantové dotace. Narůstající grant od hl. města Prahy zdůvodňují především rozrůstající se mírou koprodukcí s profesionálními soubory a umělci, a tím se zvyšující počet ocenění. Ve svých grantových žádostech se SD může opřít právě o tyto koprodukční projekty, které slibují spolupráci s profesionálními herci a režiséry a také se soubory, které pravidelně vystupují na zahraničních zájezdech a festivalech. Zároveň je SD již známé pro svou kvalitní a profesionální

práci pro dětské publikum. Tato cílová skupina hraje v grantových žádostech vždy velkou roli. SD je díky svým oceněním na poli loutkového divadla a také velkým množstvím dětských představení na zájezdech jistotou kvality.

4.2 Propagace

V začátcích SD byla propagace minimální a to díky nedostatku finančních prostředků. Letáky připravené Davidem Kašparem se tiskly zdarma v kanceláři Divadla DISK. David Kašpar později podepsal výhodnou smlouvu s Agenturou TRS, spol. s.r.o o uveřejnění programu SD na Rádiu 1.²¹ V den konání akce tak Rádio 1 uveřejňovalo 3x denně informaci o programu SD ve svém kulturním přehledu. SD pak zajistilo logo Rádio 1 na svých propagačních materiálech. Tato spolupráce probíhala od konce roku 1999 do konce roku 2001.

Po získání prvního grantu na provoz na sezónu 2001/2002 se důraz na propagaci SD zvýšil. Jiří Sulženko vyjednal dlouhodobou spolupráci s Ottovou tiskárnou a osvitovým studiem Admira. Ottova tiskárna údajně tiskla pro SD za karton mentolových cigaret PRINCE pro majitele tiskárny J. Kudláčka.

V té době měla Damúza také svého prvního grafika Zdeňka Patáka, který kromě propagačních materiálů vytvořil také nové logo, které SD používá dodnes.²²

Mediálně se začalo SD prezentovat na rádiu Strahov²³, v Lidových novinách či časopisu Babylon²⁴. Začátkem sezóny 2002/2003 jsou uvedeny do provozu webové stránky www.damuza.cz, v důsledku toho jsou na jiných kulturních webových portálech uváděny odkazy na stránky SD. Byl také vytvořen newsletter. Jiří Sulženko zavedl v SD pravidelné tiskové konference a rozesílání tiskových zpráv do médií.

---

²¹ Rádio 1 je rozhlasová stanice, která začala neoficiálně vysílat na podzim roku 1990 v podzemí bývalého Stalinova pomníku. Toto pirátské vysílání bylo úředně zastaveno a obnoveno bylo na jaře roku 1991 také díky petici za znovuoobnovení vysílání, kterou podepsalo 30 000 lidí. V české republice se Rádio 1 stalo první soukromou nezávislou rozhlasovou stanicí. Od počátku se Rádio 1 od ostatních stanic liší především alternativní hudební dramaturgií. Rádio 1 se významně podílí na propagaci nejrůznějších kulturních akcí.

²² viz obrazová příloha, obrázek č.9

²³ Rádio Strahov vzniklo roku 1992 jako studentský rozhlas vysílaný po drátě vysokoškolských kolejí Strahov

²⁴ Časopis Babylon – Studentský list pro seniory je časopis zaměřený na politiku, literaturu a kulturu

Dnes je propagace SD i díky rostoucím možnostem velmi široká. Základem jsou samozřejmě internetové stránky a rozesílání emailových pozvánek ne premiéry několik let sbíranému seznamu kontaktů. Na internetových stránkách je možné se přihlásit k odebírání newsletteru. Internetové stránky obsahují velmi podrobné informace k jednotlivým inscenacím, včetně cílové skupiny, technických požadavků či fotografií v tiskové kvalitě.

Damúza má své profily na sociálních sítích Facebook, Youtube a Google+. Na Youtube prezentuje především trailery a krátké ukázky z představení. Uzamčená videa, která jsou viditelná pro spolupracovníky SD, je možno přikládat v nabídce pro pořadatele, pokud si je pořadatel vyžádá. O své facebookové stránky se SD stará poměrně pečlivě. Cílová skupina rodičů s dětmi není tou, která by měla na Facebooku převahu, proto má SD 721 označení To se mi líbí. Na rozdíl od většiny ostatních divadel, produkčních jednotek i nezávislých souborů však nemá SD potřebu propagovat svá představení na sociálních sítích, protože propagaci většiny představení zajišťuje pořadatel. U koprodukčních projektů se pak Damúza dělí o propagaci s divadlem nebo prostorem, kde se projekt realizuje, nebo se souborem, se kterým projekt připravuje.

Skrze recenze, kritiky a rozhovory se SD prezentuje pravidelně například v časopisu Loutkář a s koprodukčními večerními inscenacemi pak v mnoha divadelních periodikách a na kulturních portálech.

4.3 Provoz Studia Damúza o.p.s.

Momentálně funguje SD jako obecně prospěšná společnost zapsaná ke dni 15. ledna 2014 a vedená u Městského soudu v Praze. Ředitelkou je i dnes MgA. Barbora Kalinová, správní i dozorčí rada je tvořena téměř stejnými členy jako při vzniku. Došlo jen k jedné změně, když zemřela členka dozorčí rady Eva Kurnasová a 18. dubna 2015 ji v radě nahradila Eliška Jevíčová. Sídlo společnosti je stále na adrese DAMU tedy Karlova 223/26, Staré město, 110 00, Praha 1. SD funguje pod identifikačním číslem 700 99 715. Druh obecně prospěšných služeb je ve výpisu z rejstříku definován takto:

- výkon umělecké a divadelní činnosti
- veřejné scénické předvádění dramatických či uměleckých děl výkonnými umělci, tj. užití autorských děl (ve smyslu zák. č. 121/2000 Sb.), a to formou pořádání či spolupořádání divadelních představení nebo jiných kulturních produkcí nebo pohostinskými představeními pro jiné pořadatele v tuzemsku či zahraničí, včetně zajišťování veškerých služeb a činností souvisejících s realizací uvedených divadelních představení a jiných kulturních produkcí,
- pořádání divadelních, hudebních a filmových akcí

Jediným zaměstnancem SD o.p.s. je její ředitelka. Dalšími spolupracovníky jsou Jan Bubal, který zajišťuje především technický provoz SD a správu majetku. Studentka 3. ročníku katedry produkce DAMU Veronika Řezníková funguje v SD jako produkční. Stará se především o vyřizování poptávek na představení, přípravu nových inscenací, organizační záležitosti na místech jednotlivých představení, sestavování programu. Do SD přišla Veronika Řezníková v době nástupu ředitelky SD na pozici propagace a PR v Divadle Drak v Hradci Králové začátkem roku 2015. Byla oslovena jako jeden z dobrovolníků, kteří pomáhali s festivalem VyšeHrátky. Zopakoval se tak v minulosti prověřený model, kdy byli potenciální spolupracovníci SD přizváni nejprve k dobrovolné výpomoci na festivalu, aby se později stali stálými úzkými spolupracovníky SD. Veronika Řezníková se nicméně momentálně nezapojuje do příprav festivalu VyšeHrátky. Barbora Kalinová se snaží částečně oddělit produkční tým VyšeHrátek od produkčního týmu SD jako takového. Jedná se o strategický tah, kdy je práce rozložena mezi různé týmy lidí. Festival VyšeHrátky se totiž nejvíce připravuje na

jaře a v létě, kdy je zároveň i největší poptávka po představeních na nejrůznější festivaly a dětské akce.

Dalšími spolupracovníky mimo festival VyšeHrátky jsou například Jan Tyl, Václav Strýček (zůstává produkčním inscenace Vinnetou) Jakub Rálek (propagace projektu I certainly exist).²⁵ Ti jsou ale většinou přizváni na přípravu jednotlivých projektů, čili nespolupracují s Damúzou kontinuálně.

---

²⁵ Všichni studenti 3. ročníku bakalářského studia na KP DAMU

5 Současný repertoár

Současný repertoár SD je postaven především na pohádkách pro děti. Nejčastěji jde o drobné pohádky o dvou až třech hercích, s menší scénografií, ale i o větší pohádky vhodné do divadelního prostoru.²⁶ O pohádky je v současné době velký zájem. Kromě pravidelného obesílání pořadatelů akcí, na kterých už Damúza hrála, s novinkami z repertoáru, není SD nuceno nabízet své pohádky. Naopak pouze přijímá a odpovídá na poptávky.

Na repertoáru pro dospělé má Damúza jen málo čistě vlastních projektů. Jedná se spíše o koprodukce, případě produkční zajištění již hotových inscenací.

Nicméně jednou z autorských inscenací, která je stále na repertoáru je unikátní projekt MUTE²⁷ režiséra a herce Karla Kratochvíla. Ten vytvořil inscenaci společně se slyšícími herci Annou Schmidtmajerovou a Petrem Bestou a neslyšícími herci Markétou Spilkovou a Sergejem Josefem Bovkunem. Na jednoduchém příběhu dvou párů (slyšící-neslyšící) vypráví o konfrontaci slyšících a neslyšících a o nejzásadnějších problémech, které v jejich komunikaci nastávají. Ve druhé části pak otvírá otázku, co by se stalo, kdyby člověk mohl řídit svůj život a z neslyšícího udělat slyšícího a naopak. Tato inscenace se původně hrála v divadelním sále Jazz Clubu Reduta na Národní třídě²⁸. Po nějaké době se nicméně její divácký zájem vyčerpal a inscenace zůstává na repertoáru pro případné zájezdy. V listopadu 2015 vyjela inscenace na svůj první zájezd na divadelní festival Yung for Young²⁹ do Městského divadla Most (komorní inscenace se hrála na tzv. malé scéně divadla, kdy se elevace pro diváky postavila na jeviště, kde vznikl také hrací prostor). V dubnu 2016 hostovalo SD s MUTE v nově otevřeném prostoru Industra STAGE³⁰ v Brně a v září 2016 se chystá na zájezd do Českých Budějovic. Inscenace dokáže naplnit hlavní večerní program divadel a festivalů, je přitom poměrně technicky nenáročná.

²⁶ viz kapitola č. 5.1 Damúza dětem

²⁷ viz Příloha č.1. Obrázek č.7

²⁸ Klub Reduta byl otevřen v roce 1957 a významné období zažil především v 60. letech, kdy patřil mezi jedno z tzv. „divadel malých scén“. Se svými „text-appealy“ zde začínali Ivan Vyskočil a Jiří Suchý a zrodil se tak předobraz budoucího Divadla Na zábradlí, Divadla Semafor či Studia Ypsilon.

²⁹ Městské divadlo v Mostě organizuje festival Young for young od roku 2010 a prezentuje ho jako festival pro mladé diváky.

³⁰ Unikátní divadelní scéna provozovaná v industriálním prostoru průmyslové haly mrazíren v Brně byla otevřena na podzim roku 2015. Industra STAGE je součástí multikulturního centra Industra, které provozuje VAIZARD o.p.s.

Podobným projektem jako je MUTE byla již v minulosti derniérována inscenace Cesta kolem světa za absolutní tmy, kdy Karel Kratochvíl připravil inscenaci pro nevidomé. Zdraví diváci pak měli možnost si se zavázanýma očima vyzkoušet jaké to je, vnímat svět především pomocí zvuků. Projekt byl uváděn v Divadle Kolowrat.³¹

Na současném repertoáru pro dospělé je například inscenace režiséra Jiřího Havelky Já, hrdina!³², která vznikla jako absolventská inscenace studentů KALD DAMU do Divadla DISK v sezóně 2011/2012. Herci po absolvování studia a po tradiční červnové derniéře v Divadle DISK projevili zájem hrát inscenaci i nadále. Jiří Havelka nejprve domluvil hostování v Divadle Archa, ze kterého ale nakonec z nejasných důvodů ze strany vedení divadla sešlo. Následně tedy oslovil SD, které domluvilo pravidelné reprízování inscenace v experimentálním prostoru NoD. Vzhledem k počtu herců v inscenaci (deset) se jedná o poměrně nákladné představení. Po domluvě s SD hrají herci představení jen za proplacení nákladů na cestu. Tyto náklady a honorář pro produkční pokrývá SD z vybraného vstupného, o které se dělí s NoDem v poměru 60:40 ve prospěch NoDu.

Dalším příkladem inscenace, která po svém vzniku přešla pod SD, je inscenace První dáma platí, druhá leze z gatí. Jedná se o storytellingovou inscenaci (nehraje se divadlo, ale vypráví se příběh), který vznikl pod občanským sdružením Storytelling o.s.³³, které následně požádalo Damúzu o produkční zaštitění. Inscenace, která vypráví životní příběhy partnerek významných mužů (Eva Braunová, Jacqueline Kennedyová Onassisová, Tiang Čching, Charlotta Garrigue Masaryková) je vhodná především pro žáky druhého stupně ZŠ, studenty středních a vysokých škol, ale i pro širší diváckou obec. SD však momentálně nemá časovou a personální kapacitu nabízet představením cílovým skupinám a tak inscenaci nabízí pouze při poptávce na zájezdové představení pro dospělé, kterých má jinak na repertoáru velmi málo. Storytelling o.s. zároveň nabízí inscenaci na svých stránkách ovšem pod názvem: Studio Damúza: První dáma platí, druhá leze z gatí.

---

³¹ Komorní scéna Národního divadla

³² viz Příloha č.1 obrázek č.8

³³ Nezisková inscenace Storytelling o.s. byla založena v březnu roku 2013. Zakladatelka Barbora Schneiderová objevila storytelling při svém pobytu v Norsku.

Dále jsou to inscenace které byly vytvořeny v rámci klauzurního festivalu KALD DAMU Proces. Inscenace Vinnetou režisérky Terezy Volánkové vznikla v roce 2015. Hrál v ní tehdejší 2. ročník KALD DAMU s hosty z 1. ročníku KALD DAMU. Studenti byli následně osloveni SD, zda nechtějí inscenaci nadále reprízovat pod jeho záštitou. Přestože studenti na nabídku rádi přistoupili, jsou natolik časově vytížení, že se inscenaci podařilo zahrát jen párkrát, mimo jiné také na přehlídce Loutkářská Chrudim³⁴. Inscenace je tedy stále na repertoáru k dispozici pro případně zájezdy, ale již několik měsíců se nehraje. Stálý prostor, kde by se mohla inscenace reprízovat SD nehledá.

K inscenacím objeveným na Procesu patří i Sóló Matches, klauzurní inscenace scénografky Zuzany Vítkové. Ta oslovila studenty tehdejšího 3. ročníku KALD Lucii Valenovou a Dana Kranicha a připravila s nimi loutkovou inscenaci pro dospělé podle příběhu H.CH. Andersena.

Ve svých inscenacích pro dospělé však Damúza poměrně tápe a stejně tak pořádně neví, jak správně naložit s převzatými zájezdovými inscenacemi.

V rámci inscenací pro dospělé chybí SD jasnější dramaturgická linie, která by mohla být spojena s uměleckou osobností stojící ve vedení SD, která zde momentálně chybí. V tvorbě pro dospělé se tak nejlépe uplatňuje jako koprodukční partner. Z těchto spoluprací vznikají úspěšné inscenace, které získávají řadu ocenění a jsou divácky úspěšné.

V poslední době nejúspěšnější koprodukční inscenací SD je taneční projekt se zapsaným spolkem Bezhlaví z.s., který provozuje uměleckou skupinu Spitfire Company³⁵. Inscenace se jmenuje One step before the fall³⁶ a měla rezidenci a premiéru 29.11. 2012 v prostoru Uffo Trutnov³⁷. Později byla přenesena do experimentálního prostoru NoD a v současné době je na repertoáru už jen kvůli případným zájezdům. Tanečnice a choreografka Markéta Vacovská společně

---

³⁴ Soutěžní přehlídka Loutkářská Chrudim pořádají z pověření Ministerstva kultury České republiky Město Chrudim a NIPOS-ARTAMA Praha ve spolupráci se Společností amatérské divadlo a svět a Spolkem pro vydávání časopisu Loutkář za finančního přispění Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje. Letos se koná již 65. ročník. Studio Damúza zde vystupuje v rámci inspirativního programu.

³⁵ Spitfire Company je kritiky oceňovaná pražská umělecká skupina pracující s prvky experimentálního, pohybového a tanečního divadla.

³⁶ Viz Příloha č.1 Obrázek č.5

³⁷ Společenské centrum Uffo Trutnov provozuje Společenské centrum Trutnovska pro kulturu a volný čas, které je příspěvkovou organizací města Trutnova

s hudebnicí Lenkou Dusilovou vytvořily taneční projekt inspirovaný životním příběhem slavného boxera Muhammada Aliho. Silový tanec Vacovské s motivy boje, vyčerpanosti, projevu Parkinsonovy choroby a kolapsu s podkresem hlasové vlny Dusilové a ve scénografii naznačující boxerský ring. Scénografii vytvořil umělecký šéf Spitfire Company Petr Boháč s Janem Bubalem. Light design navrhl Martin Špetlík. Inscenace získala řadu ocenění u nás a dokonce i v zahraničí. Byla nominována na Cenu Thálie 2012 za mimořádný jevištní výkon, Vladimír Hulec ji v Divadelních novinách označil jako Divadelní událost roku 2012. Markéta Vacovská získala cenu Tanečnice roku a Martin Špetlík ocenění za Světelný design roku v Cenách české taneční platformy 2013. Inscenace získala i dvě ceny Divadelních novin a to pro Petra Boháče za režii a koncept roku v kategorii Alternativní divadlo a pro Markétu Vacovskou za choreografii v oboru Tanec a balet. V roce 2013 vyjela inscenace na slavný festival Fringe³⁸ do Edinburghu, kde získala cenu Herald Angel Award a nominaci na cenu Total Theatre Award. Spitfire Company uvedli projekt v několika evropských zemích: Norsko, Polsko, Německo, Francie, Švédsko, Německo, Itálie, Dánsko. V červenci 2015 hostoval soubor Spitfire Company v Číně, kde mimo jiné odehrál i inscenaci One step before the fall v rámci programu Beijing Nanluoguxiang Performing Arts Festival v Pekingu. *„Úspěšné turné předznamenala dva roky trvající příprava, na které se podílelo několik subjektů jako například produkční jednotka Damúza. První kontakt vznikl v srpnu 2013 v Edinburghu, kde umělecký šéf Penghao Theatre Wang Xiang zhlédl One Step Before the Fall. Následovaly měsíce příprav, hledání termínů a sponzorů, aby se turné mohlo uskutečnit.“*³⁹ Pekingské turné finančně zajistilo Ministerstvo kultury ČR a partnerská strana z Anglie v čele s její promotérkou.

S choreografkou a tanečnicí Markétou Vacovskou navázalo SD svou spolupráci i v minulém roce. V koprodukcii s Papírnou Plzeň vzniklo pohybové představení I certainly exist. Projekt inspirovaným životy jednovaječných dvojčat Vlasty a Jitky pracuje s motivem celoživotního soužití s jednou osobou, samoty, odloučení. Inscenace vznikala jako site specific a byla umístěna do prostoru bývalé fabriky

---

³⁸ Festival Fringe je největším festivalem živého umění na světě. Koná se vždy tři týdny v srpnu v Edinburghu. Jeho počátky sahají až do roku 1947.

³⁹ **Soubor Spitfire Company vystoupil v Čínské lidové republice.** [online]. 20. 7. 2015. [cit. 2015- 05-23]. Dostupné z: <http://www.tanecniaktuality.cz/soubor-spitfire-company-vystoupil-v-cinske-lidove-republice/>

na výrobu papíru v Plzni. Inscenace byla doprovázena živou hudbou, tentokrát v podání slovenského kytaristy Davida Kollara a italského trumpetisty Paola Raineri. Vzhledem ke specifickému prostoru a nynějšímu těhotenství Markéty Vacovské měl projekt pouze dvě premiéry a zatím není jasné, zda se v budoucnu bude vracet do Papírny, bude se pro něj hledat vhodný prostor v Praze či se k němu už soubor vracet nebude.

SD úspěšně spolupracuje také s uměleckou skupinou pod vedením režiséra Jana Nebeského a s herci Lucií Trmíkovou a Davidem Prachařem. Jejich spolupráce navazuje na první společný projekt, kdy byla pod SD v roce 2007 realizována inscenace Neúplný sen. V poslední době tak vznikly úspěšné inscenace uváděné jak v experimentálním prostoru NoD (NoD Quijote, Kabaret Shakespeare), tak naposledy také ve Studiu Hrdinů (Mlčky křičet). I tyto inscenace získaly několik ocenění. Za hudbu k inscenaci NoD Quijote byl hudebník Pavel Fajt nominován na Cenu Alfreda Radoka 2010 a inscenace byla nominována na Cenu Marka Ravenhilla za inscenaci nového textu. Za hudbu k inscenaci Kabaret Shakespeare získal Emil Viklický Cenu Alfreda Radoka 2014.

Ve všech těchto případech koprodukce funguje podobný model. SD zaštití projekty produkčně a získá na ně pomocí grantu část peněz. Částečně zajistí technické zázemí, které nedokáže nabídnout samotný prostor, zajistí rekvizity a kostýmy, propagaci skrz své kanály a domlouvá termíny repríz. Je otázkou, jaká satisfakce přichází pro samotné SD. Jako produkční jednotka a zároveň koprodukční partner má SD v těchto případech dosti nevďěčnou roli. U projektů je ceněna především umělecká stránka a spojován je s ním prostor, ve kterém se hraje. S ničím z toho nemá Damúza příliš společného, a tak funguje opravdu jen jako jakýsi prostředník a spojovatel jednotlivých částí projektu k sobě. To je velmi důležitá a nezbytná práce, bohužel málokdo z diváků i umělecké veřejnosti si ji při sledování inscenace uvědomuje. Nedochází tak bohužel ani k šíření dobrého jména SD. Všechny koprodukce jsou vázány především na osobní vztahy Barbory Kalinové a Jana Bubala s dalšími umělci. Pokud tedy někdo přichází za Damúzou jako za jistotou dobře odvedené práce, je to spíš dobrá zkušenost s jednotlivými jejími členy než se „značkou“. To si SD může kompenzovat na projektech pro děti. Zde je naopak její jméno velmi známé a ve světě profesionálního loutkového divadla platí SD za jistotu kvality i vstřícnosti.

Právě na těchto koprodukčních projektech nabízí SD teoreticky největší prostor pro trénink nových produkčních. Práce s profesionálními herci i režiséry, práce v prostoru, který toho mnoho nabízí, ale zároveň je potřeba spoustu věcí zajistit. V praxi to však vypadá tak, že na těchto inscenacích pracuje pouze ředitelka Barbora Kalinová společně s Janem Bubalem. Důvodů je zřejmě hned několik. Zaprvé momentálně existuje jen velmi malý okruh úzkých produkčních spolupracovníků SD, kteří pracují především na projektech pro děti a do večerních inscenací se zapojují buď těsně před premiérou a nebo až po premiéře jako výkonní produkční a dozory na představeních. Zároveň to pochopitelně souvisí i s osobami Jana Bubala a Barbory Kalinové, jelikož jsou to především oni, kdo jsou oslovováni na spolupráci a značka SD přichází s nimi. Ti pak cítí jistou zodpovědnost za dobře odvedenou spolupráci a potřebu komunikovat a jednat svým jménem a mít všechno pod svým vlastním dohledem. Tento pohled na věc je zcela pochopitelný, ale pro rozvoj celého SD je tak trochu brzdícím článkem.

5.1 Damúza dětem

Loutkové pohádky pro děti jsou v současné době hlavní produkční linkou SD. Éru pohádek započala pohádka Dlouhý, Široký a Bystrozraký⁴⁰, která byla pod Damúzu převzata jako klauzurní představení studentů KALD v čele s Filipem Jevičem, který pohádku režíroval. Dnes jsou pohádky do Damúzy přenášeny z klauzur DAMU, umělci sami oslovují Damúzu se svými nápady a nebo jsou pohádky zadávány umělcům ze strany SD. Naposledy byli studenti DAMU vyzváni ke spolupráci na židovské pohádce, která vzniká z iniciativy košického Festivalu židosvkej kultúry Mazal tov.

Z produkčního hlediska jsou hlavními výhodami těchto pohádek technická i finanční nenáročnost, malé množství herců (obvykle jeden až tři herci v pohádce), a snadná „převozitelnost“ pohádek (obvykle jedním osobním automobilem, případně malou dodávkou). Pohádky jsou cenově dostupné i pro menší organizace či školky. Po domluvě s herci lze navíc cenu přizpůsobit možnostem pořadatele. Různé obsazení jednotlivých pohádek i možnost alternace jsou navíc zárukou vyhovět termínu navrženého ze strany organizátora akce. Díky své technické nenáročnosti je možné většinu pohádek odehrát i v otevřeném prostoru pod širým nebem a bez technického zázemí. Na větších akcích je možné ozvučit herce mikroporty. V případě nemožnosti naplnit termín vlastní produkcí, obrací se SD na spřátelená divadla, například Divadlo KAKÁ hereček Jany Kollertové a Štěpánky Vanické či Divadlo jednoho Edy herečky Mirky Bělohávkové. Tato divadla pomáhají vyhovět poptávkám ze stran pořadatele, pokud Damúza nemůže nabídnout své představení, a zároveň jsou pravidelnými hosty na festivalu VyšeHrátky.

Z uměleckého hlediska jsou pohádky ceněné pro svou výbornou a osobitou práci s loutkami, vlastními příběhy nebo kreativním zpracováním převzatých námětů i textů, častou interakcí s divákem a obvykle také výtvarným přesahem, kdy je možné po odehrání pohádky uspořádat kreativní dílnu herců s dětmi, která se tematicky váže ke zhlédnutému příběhu. Pohádky jsou často doplněné také živou hudbou, kterou vždy interpretují přímo herci na akustické nástroje. Malí diváci ale i jejich rodiče se seznamují s netradičně pojatým loutkovým divadlem často bez použití klasických marionet, s využitím nejrůznějších zástupných předmětů

---

⁴⁰ viz Příloha č.1. Obrázek č.2

namísto loutek, ale i s originálně vyrobenými loutkami nejrůznějších typů a z rozličných materiálů.

Většina herců, kteří jsou momentálně napojeni na SD, jsou v angažmá ve významných loutkových divadlech v České republice. Jedná se například o Dianu Čičmanovou, Miroslavu Bělohávkovou a Dominika Linku z Naivního divadla Liberec, Johanu Vaňousovou z Divadla Drak a několik herců objevujících se pravidelně v inscenacích Divadla Minor (Filip Jevič, Kristýna Pangrác Franková, Anna Schmidtmajerová, Karel Kratochvíl...). Kromě herců spolupracuje Damúza i s profesionálními režiséry a scénografy, jako jsou Jakub Vašíček, Kamil Bělohávek či Tereza Vašíčková. Kromě umělců pracujících v kamenných divadlech spolupracuje Damúza také s profesionály na volné noze (Tomáš Podrazil, Tomsa Legierski...) a současnými studenty DAMU (Lucie Valenová, Dan Kranich, Kateřina Císařová, Barbora Pumrová, Anna Klimešová...)

Pohádky SD jsou již několik let zvány na prestižní přehlídky loutkového divadla jako jsou Skupova Plzeň⁴¹, Loutkářská Chrudim či Přelet nad loutkářským hnízdem⁴². Pravidelně jsou také součástí nejrůznějších festivalů jako Open Air program v Hradci Králové⁴³ či Ejhle Loutka v Žamberku⁴⁴. Nové premiéry pohádek, ale i starší ověřené tituly jsou pak také „základním stavebním kamenem“ festivalu VyšeHrátky, který se každoročně koná počátkem září na Starém purkrabství národní kulturní památky Vyšehrad.

VyšeHrátky formovaly SD už v prvních letech existence a později utvrdily pozici SD na poli loutkového divadla pro děti. V symbióze s unikátním prostorem Starého purkrabství Vyšehrad, které nabízí velký otevřený prostor pod širým nebem i vnitřní sál, vzniká festival, který zve diváky na to nejlepší, co se urodilo na nezávislé dětské loutkové scéně. Program pohádek je navíc doplněn o koncerty a tvůrčí dílny, ale především o divadelní bojovku. Ta je vždy

---

⁴¹ Festival Skupova Plzeň byl založen roku 1967. Jedná se o soutěžní přehlídku profesionálního loutkového divadla

⁴² Přelet nad loutkářským hnízdem pořádá České středisko UNIMA a Sdružení pro vydávání časopisu Loutkář ve spolupráci s hlavním městem Prahou a za finanční podpory Ministerstva kultury ČR. Festival se pořádá od roku 1991, v posledních letech na scéně Divadla Minor.

⁴³ Festival je součástí festivalu Divadlo evropských regionů v Hradci Králové. Letos se koná již jeho sedmnáctý ročník. Jeho současným organizátorem je Kontrapunkt z.ú.

⁴⁴ v srpnu 2016 se bude konat á. Ročník festivalu, který pravidelně pořádá spolek Lay.no

připravována pod vedením zkušeného dramaturga a režiséra a snaží se vázat na významná výročí, která jsou s daným rokem spojena.

V roce 2014 vznikl takzvaný Trenažér komunismu⁴⁵, který připomněl 25 let od sametové revoluce. Prostor starého purkrabství byl pomocí stanů nebo rekvizit rozdělen na jednotlivá stanoviště, kterými děti procházely a sbíraly razítka do občanského průkazu, vytvořeného podle historické designu. Na stanovišti státních hranic se děti snažily tajně přejít přes provázky a rekvizitami naznačené hranice. Na stanovišti bytového divadla se děti seznámily s jedním z projevů disidentského hnutí a snažily se pochopit tehdejší nesvobodu projevu. V samizdatovém koutku byly pro děti připravené historické psací stroje a tajná cesta do temné chodby, kde byl dětem přečten a vysvětlen výňatek z Charty 77. Děti si pak na strojích zkusily přepsat informace, které si z Charty zapamatovaly, a následně se mohly rozhodnout, zda se po tento dokument podepíší, či ne. Děti byly hravou formou konfrontovány s pocity a situacemi hlubokého socialismu, včetně skrývání se před věčně přítomnými „estébáky“ či dokonce následným výsledkem. Kromě temných stránek této doby si však děti vyzkoušely například i jak se hrála slavná počítačová hra Pacman nebo se učily tančit disco na „osmdesátkové“ diskotéce. V historické samoobsluze se děti snažily nakoupit potraviny z nákupního seznamu, který byl napsán ve slovenštině. Tvůrci bojovky tak dovolili na okamžik malým návštěvníkům prožít život v bývalém Československu. *„Cílem Trenažéru komunismu je přiblížit studentům, jak se žilo před rokem 1989. Nešlo o tezovité převyprávění sametové revoluce nebo pouze černobíle popsanou dobu před rokem 1989. Zprostředkováním prožitku jsme upozornili na rozdíly mezi životem před a po roce 1989, a to z různých úhlů. Z pohledu možností cestování, svobody slova, nakupování, bydlení, technologií atd. Studenti si mohli zážitkovou formou podobnou slavné Pevnosti Boyard prožít atmosféru doby o několik let zpátky, zkusit si na vlastní kůži rozhodování v nejednoznačných situacích nebo kličkování mezi byrokracií. Co to je cenzura? A co bytové divadlo? A co je potřeba pro to, abychom odjeli na dovolenou? Program samozřejmě nabídne také značnou míru odlehčení ve formě ukázky vývoje technologií nebo dobové "odpočinkové zóny" se sbíráním céček a lekcí disco tance. Program propojuje principy umění - hra – vzdělávání a je určen pro 5 až 9. třídy ZŠ a odpovídající ročníky nižších stupňů gymnázií jako vhodný doplněk k výuce českého jazyka, vlastivědy, dějepisu, výchovy*

---

⁴⁵ viz Příloha č.1 Obrázek č.6

k občanství a estetických výchov. Tvůrci Trenažéru komunismu čerpají z metod zážitkové pedagogiky, osobnostně-sociální výchovy a snaží se naplňovat moderní principy výchovy uměním. Po absolvování programu obdrželi učitelé k dispozici pracovní listy, které mohou s žáky dále používat ve výuce."⁴⁶

Režisérem a autorem divadelní bojovky byl absolvent studia pantomimy na Hudební akademii múzických umění v Praze a režie na KALD DAMU Tomsa Legierski, který při své tvorbě spolupracoval se studenty scénografie DAMU a také s absolventy a studenty herectví či produkce DAMU.

V loňském roce byla bojovka zaměřena na výročí konce druhé světové války a tento rok se vrací do středověku ke Karlu IV., jehož výročí 700 let od narození si letos připomínáme.

Výše uvedený popis vyšehrátkovského programu zmiňuji pro přiblížení poetiky SD a jeho práce s dětmi, která se snaží vyhranit vůči mainstreamové dětské zábavě. Herci přistupují k dětskému divákovi jako rovný k rovnému, který má pomoci ději i hrdinům a možnost vyjádřit svůj názor. Této poetice odpovídá i doplňková nabídka VyšeHrátek, jako je občerstvení či dětské herny. Stánky s občerstvením nabízejí vždy zdravé jídlo vhodné pro děti (pravidelně se zde objevuje například dvojice Naše Kaše, která vyrábí domácí bezlepkové sladké kaše i slané pomazánky). Pro rozvoj dětského přemýšlení a vztahu k literatuře bylo na VyšeHrátkách organizováno například čtení slavných „tatínků“, kdy známí herci a zpěváci předčítali dětem pohádky.⁴⁷

Pohádky SD nemají být dětským koutkem, kde rodiče odkládají své děti. Naopak. *„Naše inscenace fungují lépe, když je sledují děti spolu s rodiči. To je i důvodem, proč v nich klademe takový důraz na dospělého diváka. Rodiče se smějí sice na jiných místech než děti, ale v tom je právě to kouzlo. Jak na VyšeHrátkách, tak na představeních se snažíme podporovat společné trávení času rodičů a jejich dětí, sdílení zážitků, o kterých si pak můžou doma povídat.*"⁴⁸

---

⁴⁶ Činnost Studia Damúza o.p.s. 2014. Praha: Studio Damúza o.p.s. 2015 10 s.

⁴⁷ V roce 2015 to byli například herci David Matásek, David Novotný či Matouš Ruml nebo spisovatel Arnošt Goldflam

⁴⁸ Kyselová, E. Loutkové divadlo je svobodnější. *Loutkář*, 2015, roč. 65, č. 5, s. 10-12.

Práce s loutkami nabízí autorům bezmezné možnosti. To, co nedokáže lidské tělo, dokáže loutka. Imaginární svět fantazie a pohádky je tak umocněn. V pohádkách SD jde proto především o kvalitní práci s loutkami. To se odvíjí už od nároků na kvalitní scénografii a loutky. Scénografové pohádek pracují často s nejrůznějšími materiály. Od vyřezávaných dřevěných loutek v inscenaci Golem⁴⁹, až po loutky z polštářů v pohádce Batosnění⁵⁰. Vždy se samozřejmě cílí na určitou skupinu dětí. Děti školního věku už dokážou ocenit propracovanost a kouzlo dřevěných loutek, batolata jsou nadšená, když před nimi „obživne“ peřina nebo klubíčko. Už od prvních návrhů scénografie spolupracují herci společně s autorem scény. Snaží se inspirovat a přiblížit náladu připravované pohádky.

Rozptyl publika, pro které jsou pohádky i VyšeHrátky určeny, je veliký. Většina pohádek je zaměřena na děti od 4 let, některé edukativnější pohádky (Golem, Pohádka o Karlu IV.) se hodí spíše pro školáky. Nově také Damúza navazuje na trend evropské tvorby pohádek pro batolata. V roce 2014 měla na VyšeHrátkách premiéru pohádka Batosnění. Ta vznikla jako klauzurní představení KALD DAMU režisérky Moniky Kováčové a herců Lucie Valenové a Dana Kranicha. Pohádka je určena pro děti od 10 měsíců do tří let. Nonverbální divadlo využívá zvuků a loutek a svou barevností a rozmanitostí zaujme i ty nejmenší diváky.

---

⁴⁹ Viz Obrazová příloha. Obrázek č. 3

⁵⁰ Viz Obrazová příloha. Obrázek č. 4

6 Studio Damúza a vlastní prostor

Po odchodu ze sklepa kavárny Damúza v roce 2004 a krátké rezidenci v Eliadově knihovně začala Damúza fungovat jako produkční jednotka bez stálého prostoru. V dnešních dnech nahrazuje Damúza absenci vlastního prostoru úzkou spoluprací se Starým purkrabstvím národní kulturní památky Vyšehrad. Zde Damúza premiéruje některé své pohádky, připravuje na objednávku Starého purkrabství některé dětské bojovky a realizuje zde svůj festival VyšeHrátky. Pro příklad mohu uvést aktuální projekt Turnaj krále Karla. Ten připravují herci Tomsa Legierski, Justýn Svoboda a Vítek Maštaliř. Během pohádky proběhne i vědomostní souboj mezi dětmi, kteří budou odpovídat na otázky ze života Karla IV. Pomocí loutkových příběhů jim budou sehrány správné odpovědi. K pohádce jsou připraveny také pracovní listy, se kterými budou následně pracovat pedagogové. Ti po návratu s dětmi do školy budou pokračovat ve vzdělávání dětí v otázce života a vlády Karla IV.

Damúza v tomto případě figuruje jako zaštiťující organizace pro vznik projektu. Ten je nabízen školám vedením Starého purkrabství a bude denně reprízován během 14 dnů v prostorách purkrabství. Následně přejde zajišťování zájezdů pod SD, přičemž vedení Starého purkrabství zůstává nadále oprávněno organizovat představení pro školy v prostoru Vyšehradu.

SD myšlenkově osciluje mezi dvěma možnostmi: jaký prostor a za jakým účelem provozovat. Jednou z možností je zřízení domu pro VyšeHrátky, kam by se dala přenést stěžejní část festivalu VyšeHrátky – divadelní bojovka. V praxi by pravděpodobně byla bojovka odpremiérována v září na festivalu na Starém purkrabství na Vyšehradě a na zbytek školního roku by byla přenesena do ideálně členěného prostoru, kde by se v několikadenních blocích nabízela jako edukativní program školám. Tato myšlenka vychází ze zkušenosti již z roku 2009, kdy vznikla divadelní bojovka ke Státním svátkům ČR. Tato bojovka poprvé opustila brány Vyšehradu a vyjela na zájezd do Ostravy. Vyjet s bojovkou na zájezd se však ukázalo jako velmi problematické. Jedná se o nákladný a technicky náročný projekt, kdy je potřeba přivést si stan a spoustu rekvizit a samozřejmě taky personální zajištění, které čítá několik herců, techniků i produkčních. Přestože vznikla myšlenka, že stan bude na zájezdě fungovat přes den pro účely bojovky a večer se zde otevře bar a tančírna, realizovat tento nápad bylo opravdu

komplikované. Zároveň však přišlo tvůrcům líto, využít pečlivě a dlouho připravovanou a nákladnou bojovku jen jeden týden během festivalu.

V roce 2014 byla na Vyšehrátkách realizována bojovka Trenažér komunismu, která byla navíc intenzivně spjata s 25. výročím Sametové revoluce. SD se tak rozhodlo přenést trenažér do jiného prostoru a jeden týden realizovat bojovku i mimo čas Vyšehrátek. V rámci oslav 17. listopadu v prostorách Containallu v Cihelné ulici na Malé Straně proběhl Trenažér komunismu, který v celkem pěti dnech navštívilo 540 návštěvníků. V podvečer 17. 11. byl program uveden pro dospělé návštěvníky. V následujících dnech až do pátku 21. 11. probíhal program v dopoledních hodinách pro žáky a studenty základních a středních škol a gymnázií.

Poloha byla ideální – Malá Strana, nicméně přímo u břehu Vltavy a v bezprostřední blízkosti Mánesova mostu. Ideální poloha přímo v centru s výbornou dostupností MHD. I dispozice domu a vnitřního prostoru byly pro bojovku ideální. Několik pokojů v několika patrech umožňovalo rozčlenit stanoviště bojovky tak, aby se navzájem nerušila a aby byly děti po prostoru rozptýleny. SD navíc neplatilo pronájem prostoru, ale pouze poplatky za energie. Náklady na provoz Trenažéru pak hradilo z vybraného vstupného. Vstupenka stála 90Kč.

Druhou možností je prostor vlastního divadla/kulturního centra, kde by se reprízovaly pohádky i večerní inscenace, hostovali by zde umělci, pořádaly by se koncerty a kurzy pro veřejnost.

Ideální variantou je fúze obou možností vlastního prostoru. Tedy prostor, který by byl divadlem/kulturním centrem a vyšehrátkovským domem. V každém případě je pro Damúzu podstatné i technické a administrativní zázemí a skladovací prostory. V současné době se potřeba skladu dostala na vrchol priorit. Po několika menších skladech rozptýlených po Praze (včetně sklepního prostoru v budově DAMU), našlo SD vlastní sklad. Ten po dlouhém hledání našlo v objektu soukromého majitele Šárka Business Park s.r.o.⁵¹ v Praze 6 na Veleslavíně. Sklad prostorově vyhovuje jak skladování scénografií pohádek, tak skladování rekvizit

---

⁵¹ Šárka Business Park s.r.o. nabízí v areálu pronájem kancelářských prostor a skladovací a tovární haly

a scénografií na VyšeHrátky a zbudování dílny. V prostoru se navíc momentálně přistavuje patro, které bude sloužit jako kancelář především pro ředitelku a produkční. O prostor se SD dělí se souborem Vosto5. Z celkové částky platí Damúza přibližně 60% a Vosto5 zbývající částku. Tímto poměrem jsou přibližně rozděleny i prostory. Nájemní smlouva na prostor platí od března 2016 a byla podepsána na 2 roky.

6.1 Kulturní centrum Kaštan

Během svého dosavadního působení po odchodu z Eliadovy knihovny poslalo SD dva návrhy do výběrového řízení na provoz konkrétního prostoru. Poprvé v roce 2013, kdy byla zveřejněna otevřená výzva na provoz kulturního centra Kaštan⁵² v Bělohorské ulici na Praze 6.⁵³ Pro SD měl Kaštan ideální dispozice, přestože se nenachází v příliš atraktivní lokalitě. Prostor nabízel multifunkční sál, prostor muzea, ateliér, kavárnu a především přilehlý park. Výhodou bylo i kvalitní technické zázemí a prostory pro kanceláře. SD sepsalo návrh na provoz, který obsahoval podrobný popis jednotlivých programových linií a personální zajištění. Návrh SD na provoz Kaštanu byl velmi sebevědomý a košatý, jistě by to znamenalo obrácení se dosti odlišným směrem, který vyžaduje jiný styl práce, než na jaký byla Damúza doposud zvyklá. Na přání SD nezveřejňuji návrh projektu v příloze, ale pokusím se popsat jeho stěžejní části.

Divadelní dramaturgie se nesla v dosavadní poetice a myšlence SD. Jedním z projektů měl být projekt s názvem Třikrát a dost. Ten měl dát prostor začínajícím umělcům z řad studentů DAMU. SD by studentům v Kaštanu zajistilo prostor, technickou a finanční podporu a produkční zajištění pro přípravu a realizaci vlastního projektu. Ten by měl v Kaštanu tři reprízy a podle úspěšnosti by buď byl nebo nebyl zařazen do stálého repertoáru SD. Stálý repertoár pak měly tvořit komorní inscenace pro dospělé, loutkové pohádky pro děti a hostující představení divadel z celé republiky.⁵⁴ Vzhledem k síti kontaktů a osobních vztahů by pro SD patrně nebylo složité měsíční program naplnit.

Na mladé umělce měla cílit i hudební dramaturgie KC Kaštan. Ta měla být zaměřena na amatérské kapely a posluchače z Prahy 6 i ostatních částí metropole. Zároveň však měla nabídnout komorní koncerty profesionálních umělců různých žánrů a také speciální jazzovou linii. V letních měsících měl být venkovní prostor zahrádky využit pro stále populárnější tančírny.

---

⁵² Dále KC Kaštan

⁵³ dřívější Dům U kaštanu byl původně hostincem postaveným v době baroka. V roce 1953 zde bylo otevřeno Muzeum počátků československého dělnického hnutí. V 90. letech 20. století se z domu stalo kulturní centrum Prahy 6, které od roku 2003 soustavně provozuje dnešní spolek Unijazz

⁵⁴ v projektu jsou uvedena tato divadla: Buchty a loutky, divadlo Líšeň, Športniki, Divadlo DNO, Divadlo Bufet, Toy Machine, Divadlo dobré kávy ad.

I v dalších programových liniích vycházela Damúza ze svých zkušeností s prací s dětmi a s realizací rodinných programů. V KC Kaštan mělo být zřízeno rodinné centrum, krátkodobé hlídání dětí předškolního věku, herna zaměřená na otce s dětmi, kurzy pro rodiny s dětmi.

Snad především z důvodu rozšíření cílové skupiny a tím dosažení větší pravděpodobnosti o schválení žádosti zacílilo SD ve svém návrhu i na skupinu seniorů. Jedná se o skupinu, se kterou SD běžně nepracuje a nemá tedy v tomto oboru příliš velké zkušenosti. Přesto se v návrhu podařilo sepsat zajímavý program pro skupinu 60+. Ten zahrnoval především kurzy počítačové a mobilní gramotnosti, sebeobrany a anglického jazyka. Dále také otevřený prostor pro setkávání v kavárně.

Personálně se o chod KC Kaštan měli starat Barbora Kalinová, Jan Bubal a Daniela Fialová, kteří měli stát v čele provozu. Na další spolupráci se měli podílet absolventi různých oborů DAMU: Lucie Špačková, Tomsa Legierski, Johana Vaňousová, Karel Kratochvíl. Kurzy měli vést zkušení lektori z řad odborníků na dané téma. Provoz kavárny měl zajistit tehdejší provozní kavárny Café Jericho Jan Hradílek.

SD připojilo k návrhu na projekt také odhad rozpočtové bilance na první rok provozu KC Kaštan. Bilance byla sepsána tak, aby se vyrovnaly příjmy a výdaje. Ztráta měla činit 2003 Kč. Jsou to ovšem čísla samozřejmě velmi předběžná a relativní. V nákladech počítalo SD s celkovou částkou 4 152 003 Kč. Ve výnosech pak s částkou 4 150 000. V provozních nákladech tvořil nejvyšší položku náklad na mzdy. Mzdové náklady měly pokrýt 1,7 úvazku. Další zásadní částkou měli být náklad na honoráře a výplaty DPP a DPČ pro umělce a lektory kurzů. Při 12 kurzech dvakrát ročně, 80 hudebních koncertech, 140 divadelních představeních a 90 představeních mimo KC Kaštan měla částka činit 1 294 000 Kč.

Nejvyšších příjmů by mělo SD v KC Kaštan dosáhnout z vlastních tržeb. Při 120 akcích za rok a průměrné ceně 87 Kč za vstupenku, by měly výnosy ze vstupenek z vlastních produkcí činit 481 000 Kč, 389 000 Kč by se mělo vybrat na poplatcích za kurzy. Na spolupořadatelských akcích a hostujících umělcích by mělo SD utržit 320 000 Kč při 130 akcích za rok. (nepoměr ve výnosech

z vlastních produkcí a spolupořadatelských akcí vychází pravděpodobně z plánu nevybírat vstupné například na koncertech amatérských kapel).

V případě vítězství ve výběrovém řízení na provoz KC Kaštan, by SD požadovalo navýšení grantu na provoz od hlavního města Prahy a to i vzhledem ke skutečnosti, že dosavadní nájemce získal na provoz prostoru víceletý grant. Výběrové řízení nicméně skončilo pro SD neúspěšně a provozovatelem KC Kaštan zůstal dosavadní nájemník - občanské sdružení Unijazz .

Rozpočet návrhu na provoz KC Kaštan Studiem Damúza:

Náklady na projekt celkem 4 152 003 Kč

1. Provozní náklady celkem	1 873 000 Kč
2. Nájem související s realizací projektu celkem	1 Kč
3. materiálové náklady celkem	165 000 Kč
4. Náklady na umělce a lektory celkem	1 294 000 Kč
5. Cestovné, hostující účinkující a vlastní zájezdy celkem	280 000 Kč
6. Autorské poplatky celkem	55 000 Kč
7. náklady na propagaci celkem	385 000 Kč
8. ostatní náklady	100 000 Kč

Příjmy z projektu celkem 4 150 000 Kč

1. dlouhodobé pronájmy	390 000 Kč
2. služby	20 000 Kč
3. krátkodobé pronájmy včetně služeb	73 000 Kč
4. tržby	1 890 000 Kč
5. vlastní finanční vklad žadatele	20 000 Kč
6. sponzoři	14 000 Kč
7. dary	30 000 Kč
8. část grantu na činnost hl.m.Prahy	260 000 Kč
9. grant na provoz MČ P6	400 000 Kč
10. požadavek na navýšení grantu na činnost hl.m.Prahy	900 000 Kč

6.2 Pidivadlo

V roce 2015 vypsal městská část Praha 7⁵⁵ výběrové řízení na provozovatele prostoru Pidivadla na adrese Letohradská 44. Prostor do té doby sloužil jako divadelní scéna Vyšší odborné školy herecké v Praze. Prostor byl lákavý pro svou exkluzivní lokalitu v blízkosti Letenského náměstí a také pro již vybudovaný divadelní sál. Nicméně z technického hlediska byl prostor velmi nevyhovující. Dodnes mu chybí odpovídající zázemí jako jsou šatny, sklad kulís i vhodné kancelářské prostory. Přesto se SD rozhodlo o Pidivadlo žádat. Již podle návrhu na projekt je znát, že tuto příležitost „neprožívalo“ SD natolik intenzivně jako příležitost provozu KC Kaštan. Samozřejmě tomu přispěl i fakt, že prostor Pidivadla nebyl dispozičně otevřen natolik rozmanitým možnostem jako KC Kaštan. Jedním z hlavních důvodů proč SD nepojalo provoz Pidivadla tak intenzivně jako provoz KC Kaštan byl fakt, že ředitelka SD Barbora Kalinová vyhrála koncem roku 2014 výběrové řízení na pozici propagace a PR v Divadle Drak a získala tak poloviční úvazek v Hradci Králové. Její možnost věnovat se novému projektu ve vlastním prostoru byla proto velmi omezená. I ostatní produkční spolupracovníci v té době uplatňovali svá vzdělání a zkušenosti na pozicích v kamenných divadlech i jinde, případně byli uprostřed svého studia. Zároveň začaly vyvstávat pochybnosti, zda by vlastní prostor zcela „nezabil“ dosavadní myšlenku a provoz SD. Projekt byl přesto sepsán.

Velkou část žádosti zaujímal prezentace SD jako produkční jednotky. Na příkladech několika recenzí i výčtu ocenění chtělo SD ukázat profesionalitu a kvalitu, které by byly zárukou umělecky nadstandardního programu divadla. Cílem projektu bylo vytvořit kvalitní divadlo pro děti a mládež, které má v Praze jen velmi malou konkurenci (z profesionálních divadel pouze Divadlo Minor a Divadlo S+H, částečně Divadlo v Dlouhé). Zároveň by se tak SD v prostoru Pidivadla zařadilo do sítě progresivních loutkových divadel v Čechách.⁵⁶ To by vyústilo v pravidelnou výměnu představení SD s představeními ostatních divadel. Základní znaky tvorby by opět vycházely z dosavadní práce SD: tedy práce se začínajícími umělci z řad studentů DAMU, důraz na loutkové divadlo a výtvarnou stránku. Kromě divadelních představení z dosavadního repertoáru SD a nových

---

⁵⁵ Dále P7

⁵⁶ Společně například s Divadlem Lampion v Kladně, Divadlem Alfa v Plzni, Divadlem Drak v Hradci Králové, Naivním divadlem Liberec, Divadlem Loutek v Ostravě atd.

inscenací by mělo Pidivadlo nabízet také víkendové programy pro rodiče s dětmi (kreativní dílny) a diskuze a konference k tématu rozvoje kulturního vzdělávání.

Vzhledem k nevyhovujícím podmínkám v Pidivadle se SD ve své žádosti ohrazovalo proti požadavku P7 na zahájení provozu od nadcházející sezóny, tedy dva měsíce po rozhodnutí komise. *„DAMÚZA má prověřený produkční tým, již hotový repertoár zájezdových inscenací, velký zájem o vlastní prostor i schopnost jej provozovat. Na začátku však musíme zástupce MČ Prahy 7 upozornit, že dvouměsíční lhůta (a navíc v průběhu letních prázdnin) je pro zahájení provozu nového divadelního prostoru zcela nereálná. Otevření nového divadla - s ohledem na vznik kvalitní koncepce, adaptaci prostor, oslovení spolupracovníků, propagační kampaň k otevření i získání dotačních prostředků, které jsou pro provoz nekomerčního divadla pro rodiny s dětmi nezbytné, vyžaduje přípravu a plánování minimálně s ročním předstihem, na což přistoupilo i hlavní město Praha v rámci výběrových řízení na provozovatele příspěvkových organizací.“*⁵⁷

Studio Damúza je pravidelným příjemcem grantu hlavního města Prahy na činnost bez stálého prostoru. Výběrové řízení P7 na provoz Pidivadla byla vypsána až po uzávěrce žádostí o grant hl.m. Prahy na provoz prostoru. To velmi znesnadňovalo potenciální provoz Pidivadla SD. Přestože se počítalo s příjmy z pronájmu kavárny, divadlo by pravděpodobně nikdy nedokázalo být soběstačné. SD tedy ve své žádosti navrhlo odpuštění placení nájmu první rok provozu. Ovšem pravděpodobně právě tato skutečnost, tedy nenavrnutí výše nájemného, byla to, co SD vyřadilo z řízení již v předběžném výběru.

---

⁵⁷ Citace z projektu *„Damúza – divadlo od slova hrát si“* navrženého Studiem Damúza pro výběrové řízení na provoz prostoru Pidivadlo

7 Co dál s Damúzou?

Přestože je SD momentálně patrně na vrcholu svého dosavadního působení, vidím v jeho provozu několik problémů: nejzásadnější je patrně otázka, jakou čeká SD budoucnost.

V minulosti bylo jakýmsi nepsaným pravidlem, že se provozování SD předávalo mladším generacím přicházejícím z KP DAMU. Toto generační předávání se zastavilo s příchodem Barbory Kalinové. Společně s Janem Bubalem jsou i vzhledem ke svému osobnímu partnerskému vztahu tváří SD a to na poměry SD už velmi dlouhou dobu. Je to pochopitelně způsobeno tím, že Barbora Kalinová dokázala posunout směřování SD. Za jejího působení SD poprvé od odchodu z Eliadovy knihovny projevilo intenzivní zájem o vlastní prostor, získalo novou právní formu a posbíralo mnohá ocenění, ať už s večerními či dětskými inscenacemi.

S přerušением plynulého předávání SD mladším generací je spojen i kolektiv umělců, který s SD spolupracuje. Jsou tou většinou absolventi DAMU, kteří přicházeli do SD jako spolužáci Jana Bubala a později Barbory Kalinové a jejího ročníku. Vzhledem k vybudovaným přátelským vztahům, zůstává tento okruh lidí pravidelnými spolupracovníky SD a to i dnes, kdy má většina z nich angažmá v kamenných divadlech, pracují v jiném oboru nebo se věnují svým rodinám. Všichni tito dnes již většinou třicátníci mají stále potřebu si ve svém volném čase tvořit vlastní malé projekty a „odpočinout“ si na chvíli od zjetého stereotypu v repertoárovém divadle či jinde. Proto se pravidelně obrací na Jana Bubala či Barboru Kalinovou, kteří jim to v rámci SD umožňují. Pro SD je to navíc záruka nových kvalitních pohádek a někdy i večerních inscenací. Existuje zároveň spousta pořadatelů dětských akcí či festivalů, kteří poptávají pohádky SD proto, že buď viděli pohádky SD na jiné akci či mají osobní zkušenost z dřívějších ročníků svých akcí. Často ovšem poptávají právě pohádky s konkrétními herci.

Situace se lehce změnila ve chvíli, kdy Barbora Kalinová začala na začátku roku 2015 pracovat v Divadle Drak v Hradci Králové. Přestože má v Draku pouze poloviční úvazek, začalo být nad její síly zvládat celý provoz SD. Přizvala proto ke spolupráci tehdejší studenty 2. ročníku KP DAMU. Václav Strýček a Veronika Řezníková měli pomáhat s kontinuální produkcí pohádek a večerních inscenací,

případně se podílet na vzniku nových projektů. Agáta Karasová, Tereza Tomášová a Jan Tyl měli pomoci s přípravou festivalu VyšeHrátky a propagací SD. Václav Strýček po nějaké době odešel za jinou pracovní nabídkou a zůstává jen jako produkční inscenace Vinnetou, Tereza Tomášová zůstala u VyšeHrátek, Agáta Karasová se v SD angažuje už minimálně, Jan Tyl pomáhá s VyšeHrátkami a momentálně dělá produkci novému projektu SD v koprodukcí s kapelou Fekete Seretlek.⁵⁸

Barbora Kalinová by vzhledem ke svému narůstajícímu pracovnímu vytížení potřebovala předat provoz SD novým produkčním. To se ji však daří jen velmi pomalu. Na rozdíl od historie SD se netvoří nová skupina studentů produkce, kteří by byli navázáni na studenty uměleckých oborů DAMU a začali vytvářet novou tvář SD. Důvodů je hned několik. V první řadě dnešní doba nabízí široké možnosti, kde si vyzkoušet produkci v praxi. Za posledních deset let vzniklo mnoho nezávislých souborů, otevřely se nové prostory pro uměleckou tvorbu, kde studenti mohou uplatňovat své vzdělání. Při svém studiu se sice spojují se studenty uměleckých oborů, ale většinou získávají na svou tvorbu peníze buď ze školních grantů a nebo zakládají vlastní spolky či jménem fyzické osoby žádají o granty sami. Mnoho studentů už během studia navíc získává praxi v profesionálních divadlech či uskupeních. Jen v současném 3. ročníku katedry produkce DAMU jsou studenti rozptýleni na produkčních pozicích ve Studiu Hrdinů, Švandově divadle, Nové scéně Národního divadla. RockOpeře Praha⁵⁹, v souboru Geisslers Hofcomoedianten⁶⁰ či na festivalu Letní filmová škola v Uherském Hradišti.

Důvodem je ale samozřejmě také velmi špatné povědomí o SD mezi studenty DAMU. V minulosti, kdy Damúza sídlila naproti dveřím k zadnímu traktu DAMU, bylo její propojení s DAMU naprosto přirozené a intenzivní. V tomto směru SD velmi ublížila změna prostoru a následné působení zcela bez prostoru. Pro studenty DAMU je teď SD velmi těžko uchopitelné. Často netuší, co mají od SD očekávat, jakou podporu jim vlastně nabízí a pokud už si z vlastní iniciativy něco o SD zjišťují, působí na ně SD jako soubor profesionálních herců, kteří tvoří

⁵⁸ Kapela složená z absolventů DAMU byla založena roku 2004. Jejím kapelníkem je slovinský loutkář Matija Solce.

⁵⁹ RockOpera Praha je hudební divadlo sídlící v jedné z bývalých budov v pražské tržnici v Holešovicích. Divadlo propojuje divadlo s rockovou hudbou a vytváří rockové obdoby muzikálů, tzv. rockopery

⁶⁰ Soubor vznikl v roce 2002 s myšlenkou navázat na historii barokního divadla na Kuksu.

loutkové pohádky. Zároveň jsou nyní studenti KALD DAMU jen velmi málo vedeni k loutkovému divadlu a zajímají je spíše jiné formy divadla. Ty pak mohou tvořit přímo v prostorech jakými jsou například Vila Štvanice či Venuše ve Švehlovce.⁶¹ SD by tedy patrně mělo zapracovat na rozšíření povědomí o své existenci a práci mezi studenty DAMU. Problémem ovšem je, že na Jana Bubala ani Barboru Kalinovou není vytvářen dostatečný tlak, který by je nutil s tímto problémem něco dělat. Vzhledem k tomu, že jsou stále obklopeni přáteli, kteří v SD začínali a že projektů, které SD s těmito lidmi tvoří je každým rokem víc a víc, není vlastně důvod hledat někoho, kdo by SD posouval dál. Barbora Kalinová navíc pracuje v Divadle Drak v kolektivu lidí, kteří v SD začínali a tak své momentální zázemí nachází právě v Hradci Králové. Jan Bubal se dnes věnuje jiným aktivitám, i když stále v divadelním oboru. Oba však mají k SD jakýsi až patologický vztah, který jim nedovoluje jeho provoz ukončit. Jen velmi těžko hledají způsob, jak SD předat někomu jinému, aniž by bylo zmařeno jejich vynaložené úsilí na vybudování něčeho poměrně jedinečného, čím SD bezesporu je.

Jednou z možností je opět intenzivní hledání vlastního prostoru. V tom by mohlo SD započít svůj provoz se současným repertoárem. Postupně by mohlo začít přizpůsobovat své aktivity provozu vlastního prostoru. Začalo by se budovat personální i umělecké zázemí. Do čela by se musela postavit osobnost, která by dokázala řídit provoz vlastního divadla. Jan Bubal i Barbora Kalinová tuto osobnost spatřují například v ředitelce Vyšehrátek Daniele Fialové, která momentálně pracuje na pozici ekonomky Dejvického divadla. Je ovšem otázkou, zda by šlo vytvořit jakýsi umělecký soubor divadla z osobností, které s SD momentálně spolupracují. Většina z nich má své jisté zázemí v některém z českých divadel a participování na takovém projektu by pro ně mohlo být riskantní a mnohdy také krokem zpět. Naopak by ale stálý prostor nabízel možnosti pro začínající umělce z řad studentů, SD by se společně s konkrétním prostorem pro ně stalo lépe uchopitelným a nabízelo by jasnější příležitosti. Studenti z řad produkce by si pod zkušeným dohledem mohli vyzkoušet, co obnáší provoz vlastního divadla, studenti uměleckých oborů by měli produkční i prostorové zázemí pro svou mimoškolní tvorbu.

---

⁶¹ Nové rezidenční prostory v Praze. Vila Štvanice sídlí na ostrově Štvanice na Praze 2, Venuše ve Švehlovce na Žižkově. Oba prostory byly jako divadelní scény otevřeny v roce 2014.

Důležité ale je položit si otázku, zda vůbec má pro SD smysl hledat vlastní prostor a tvořit divadlo. Přestože by si pražská divadelní síť rozhodně zasloužila rozšíření o další kvalitní divadlo pro děti, pro SD by to mohlo znamenat zánik toho, co doposud znamenalo. Jedinečnost produkční jednotky, která nabízí své služby a zároveň není zatížena provozem prostoru.

8 Závěr

SD je jedinečným úkazem na české divadelní scéně. V době, kdy byla nezávislá divadelní scéna teprve na počátku svého vývoje, vzniklo v blízkosti DAMU něco, co bylo okamžitou příležitostí pro studenty a začínající umělce k realizaci vlastních nápadů. Specifické pro SD bylo především to, že ho netvořili umělci ale produkční, kteří iniciovali jeho divadelní aktivity. Pro studenty produkce se tak stalo odrazovým můstkem pro následnou profesionální práci. To dokládá i fakt, že většina produkčních, kteří byli kdy spjatí s SD, jsou dnes na významných produkčních pozicích v rámci českého a někdy i světového kulturního dění. V SD se zároveň formovalo i mnoho umělců. Své divadelní aktivity zde provozovali například režiséři Štěpán Pácl, Jiří Adámek či Jan Nebeský. Většina herců spjatých s SD jsou dnes profesionální herci jak v českých kamenných divadlech, tak na volné noze.

I díky absenci prostoru, nabízí SD umělcům jistou volnost v tvorbě. Bez tvorby dramaturgického plánu i plánu premiér je cesta od nápadu k realizaci o něco jednodušší než v repertoárovém divadle. Hotové projekty si mohou tak trochu „žít svým vlastním životem“ a nepodléhají provozu divadelního prostoru.

Z mého pohledu by však bylo zajímavou výzvou posunout SD o krok dál směrem k provozu vlastního divadla/kulturního centra. Inspiruje mě k tomu především návrh na provoz KC Kaštan. Osobně by mi přišlo o něco reálnější provozovat menší prostor se zaměřením především na loutkové divadlo pro děti a komorní inscenace pro dospělé. Vzhledem k rostoucím dotacím ze strany hl. města Prahy i MKČR pro SD věřím, že i na provoz vlastního prostoru by SD získalo od města i státu podporu.

Oprostila bych se od potřeby vytvářet rodinné centrum, ale pokusila bych se vytvořit kvalitní loutkové divadlo, tvořené profesionálními herci i studenty a čerstvými absolventy DAMU. Soubor by byl tvořen především umělci na volné noze a částečně hostujícími umělci z kamenných divadel. S Damúzou momentálně spolupracuje kolektiv profesionálních umělců, který by dokázal naplnit repertoár vlastního divadla. Bylo by ovšem potřeba najít skupinu profesionálů i na pozici řízení divadla. Postupem času by SD mohlo získat jasnější tvář a stát se tak výzvou pro nové a nové studenty a absolventy KALD DAMU.

9 Seznam použitých zdrojů

Tištěné zdroje

Kalivodová, K. *Administrativní podpora nezávislých kulturních subjektů*. (Diplomová práce) Praha : DAMU, 2010.

Stárková, L. *Studio Damúza*. (Bakalářská práce) Praha : DAMU, 2005.

Výroční zpráva činnost studia Damúza o.s.2012. Praha: Studio Damúza o.s. 2013

Činnost Studia Damúza o.s. 2013. Praha: Studio Damúza o.s. 2014

Činnost Studia Damúza o.p.s. 2014. Praha: Studio Damúza o.p.s. 2015

Přehled činnosti studia Damúza o.p.s. v roce 2015. Praha: Studio Damúza o.p.s. 2016

Kyselová, E. Loutkové divadlo je svobodnější. *Loutkář*, 2015, roč. 65, č. 5, s. 10-12.

Hrnečková, A. Mapování divadla pro děti. *Tvořivá dramatika*, 2013, roč. 24, č. 1, s. 34-38.

Stanovy Studia Damúza o.s.

Zakládací listina Studia Damúza o.p.s.

Internetové zdroje

www.studiodamuza.cz

www.vysehratky.cz

www.tanecniaktuality.cz

www.loutkar.eu

www.spitfirecompany.cz

www.storytelling.cz

www.uffo.cz

www.redutajazzclub.cz

www.kastan.unijazz.cz

10 Přílohy

Příloha č.1: Obrazová příloha

Obrázek č.1: Studio Damúza: Z tajného deníků Smolíčka Pé

Obrázek č.2: Studio Damúza: Dlouhý, Široký a Bystrozraký

Obrázek č.3: Studio Damúza: Golem

Obrázek č.4: Studio Damúza: Batosnění

Obrázek č.5: Studio Damúza a Spitfire Company: One step before the fall

Obrázek č.6: Studio Damúza: Trenažér komunismu

Obrázek č.7: Studio Damúza: Mute

Obrázek č.8: Studio Damúza, Jiří Havelka a kol.: Já, hrdina!

Obrázek č.9: logo Studia Damúza

Přehled činnosti studia DAMÚZA o.p.s. v roce 2015

Produkční jednotka DAMÚZA – platform for next generation

Praha 2015

Přehled činnosti v roce 2015

V roce 2015 jsme realizovali **pět premiér loutkových inscenací** Golem (režie Tomáš Podrazil), Perníková chaloupka (režie Kamil Bělohávek), Český rááááj (režie Linda Straub) MOMO (režie: Adam Krátký a Dora Tichá), a Malenka (režie: Miliana Lenak) a **premiéru tanečně-hudebního projektu** I certainly exist choreografky Markéty Vacovské a živým doprovodem slovenského kytaristy Davida Kollara a italského trumpetisty Paola Raineriho.

V rámci našeho cíle podporovat mladé studenty a absolventy DAMU a vyhledávat nové talenty jsme na základě Výzvy pro studenty KALD DAMU **podpořili jednu klauzurní** (Vinnitou) a **jednu absolventskou** (Sólo matches) **inscenaci**, které jsou nyní součástí našeho repertoáru.

V roce 2015 jsme odehráli **celkem 230 představení** z toho 107 v Praze, 105 ve zbytku ČT a 18 v zahraničí.

Produkční tým byl rozšířen o dva studenty třetího a jednu studentku čtvrtého ročníku **Katedry produkce DAMU** Veroniku Řezníkovou, Václava Strýčka a Agátu Karasovou, kteří spolupracují s DAMÚZOU na projektech v rámci celoroční činnosti o.p.s.

V roce 2015 se DAMÚZA se svými loutkovými inscenacemi **zúčastnila prestižních loutkových festivalů**: Mateřinka (Liberec), Mezinárodní festival Divadlo evropských regionů (Hradec Králové), Mezinárodní Skupova Plzeň (Plzeň), Přelet nad loutkářským hnízdem (Praha), Loutkářská Chrudim (Chrudim), Ejhle loutka (Žamberk), Summer Puppet Pier (Maribor) ad.

Loutková inscenace **Perníková chaloupka** se umístila na **2. místě** v ocenění Českého střediska mezinárodní loutkářské organizace UNIMA o **nejinspirativnější počin v oblasti loutkového a alternativního divadla** za uplynulou sezonu.

Od ledna - prosince 2015 jsou **pohádky** Studia DAMÚZA **uváděny na Nové scéně** Národního divadla v rámci projektu Pohádkový podzim na Nové scéně.

V rámci **festivalu VyšeHrátky** jsme vytvořili **interaktivní divadelní bojovku** pro školní kolektivy a rodiny s dětmi **Zpráva o jedné válce** jako upomínku 70. výročí od konce 2. světové války. Dopolední program divadelní bojovky navštívilo **celkem 650 žáků** z pražských i mimopražských základních a středních škol. S ohledem na velmi pozitivní reakce učitelů a žáků a velkému zájmu škol z celé republiky hledáme prostor, kde by mohl být projekt uváděn i v průběhu celého roku.

Inscenace **Kabaret Shakespeare** režiséra Jana Nebeského byla uvedena na Nové scéně v rámci **Pražského Quadrienalle 2015**.

Zahraničních úspěchů dosáhla koprodukční inscenace DAMÚZY a Spitfire company **One Step Before The Fall**. V červenci 2015 byla inscenace uvedena ve 4

reprízách v Pekingu a Tianjinu **v Čínské lidové republice**. V říjnu 2015 inscenace vyjela na **měsíční tour po Švédsku**.

Po úspěšném projektu One Step Before The Fall připravila DAMÚZA na podzim 2015 s choreografkou a tanečnicí **Markétou Vacovskou další spolupráci**. **Site-specific inscenace I certainly do exist** měla premiéru 25. a 26.11.2015 v Papírně v Plzni.

Jak bobr hledal déšť

22. 07. 2015	Česká Třebová
--------------	---------------

Kyklopoci

30. 03. 2015	Hloubětín
20. 06. 2015	Jirny
18. 07. 2015	Chodovská tvrz

Lakomá Barka

31. 05. 2015	Nová scéna
31. 05. 2015	Nová scéna
05. 09. 2015	Festival Štrůdl, Mníšek pod Brdy
06. 09. 2015	Nová scéna
08. 11. 2015	KD Mlejn

Minimax a mravenec

12. 09. 2015	Lobeč u Mšena
6. 12. 2015	KD Mlejn

Život na drátku

13. 9. 2015	Divadlo hudby Olomouc
14. 9. 2015	Divadlo hudby Olomouc

Festival VyšeHrátky 2015

Datum a místo konání: 1. 9. – 8. 9. 2015, Praha – Vyšehrad

Pořadatel: Studio Damúza, o.p.s.

www.vysehratky.cz

Cíl projektu

Cílem projektu bylo představit smysluplnou formu zábavy pro rodiny s dětmi a pro žáky základních škol. Nabídnout kvalitní program, který k dětem přistupuje jako k partnerům, ne jako k neplnohodnotným bytostem.

Celková koncepce programu stavěla na propojování **hry-divadla-vzdělávání**. Dětské diváky a stejně tak i jejich rodiče jsou bráni jako partneři, aktivně zapojovaní do programu (v rámci dílen, některých představení, programu pro školy – *Zpráva o jedné válce* i večerního programu).

Program zaměřený na děti je doplněn o večerní program pro dospělé i rodiny s dětmi. V letošním roce večerní program zahrnoval interaktivní bojovku *Zpráva o jedné válce* ve verzi pro dospělé a letní kino s promítáním nového českého snímku *Malý pán*. Program pro dospělé se snaží zachovat podobnou hravou, inspirativní poetiku, jako ten denní.

Cílové skupiny

Pro dopolední programy jsou cílovou skupinou žáci 5. až 9. tříd základních škol nejen z Prahy, ale také ze Středočeského kraje. Během odpoledních programů se rozšiřuje na rodiny s dětmi (1-12 let). Večerního programu se zúčastňovali mladí lidé ve věku 20-30 let, avšak v celkové návštěvnosti tvoří menšinu. Publikum je tvořeno poměrem: 60 % děti a 40% dospělí. Návštěvnost festivalu se pohybovala celkem kolem **3500 návštěvníků** během osmi festivalových dnů - 1650 platících na odpolední i večerní programy, 650 žáků v rámci dopolední interaktivní bojovky a dalších zhruba 1000 volně přichozích návštěvníků festivalového areálu a zdarma nabízených programů. Celková návštěvnost festivalu by vzhledem k zájmu diváků mohla být vyšší, ale bohužel nám to neumožňují kapacitní omezení samotného Vyšehradu.

Hlavní aktivity projektu

VyšeHrátky pro školy

Festival VyšeHrátky 2015 navázal na dopolední edukativní programy pro školy z loňských let, letos s programem *Zpráva o jedné válce*. Po loňském úspěšném tématu *Trenažer komunismu* jsme se opět obrátili do našich moderních dějin a zážitkovou formou představili období 2. světové války jako upomínku 70. výročí od konce 2. světové války. Cílem bojovky bylo přiblížit především dětem ze ZŠ složitou dobu, ve které se odehrával největší konflikt moderních dějin. Divadelní bojovka byla zaměřena především na český kontext ve snaze ukázat, čím Češi mohli přispět k ukončení války a jak se s okolnostmi války vyrovnávali běžní občané. Ústředním tématem pak byly pojmy jako odvaha, strach, hrdina... Téma nebylo pojato politicky, ale spíše emotivně s obecným přesahem do současnosti.

Divadelní bojovka se skládala z osmi zážitkových stanovišť: Výcvikový tábor českých letců RAF ve Velké Británii, seskok parašutistů, atentát na Reinharda Heydricha, pracovní tábor, poslouchání tajné zprávy vysílání Volá Londýn, Pražské povstání, ukrývání Žida v bytě nebo osvobození českého lva (národa) z klece (protektorátu).

Zážitková forma projektu - tzv. divadelní bojovka je účinnou formou, jak návštěvníky seznámit s tématem a předat jim nové informace, ale zároveň v nich pěstovat vztah k umění. Z královské a knížecí akropole se navíc podařilo vytvořit funkční prostor pro tento site-specific projekt.

Dopoledního vzdělávacího programu pro žáky základních škol (3., 4., 7. a 8. 9.) se **zúčastnilo 650 žáků z 24 škol z Prahy, Středočeského kraje, ale také z Humpolce**. Na přípravě programu spolupracovali scénograficky studenti a absolventi scénografie na DAMU. Dramaturgicky a režijně

projekt zaštilil doktorand DAMU Tomsa Legierski a odbornice na metodu storytellingu Barbora Schneiderová. Jednotlivými atrakcemi pak provádělo 10 herců (opět studentů a absolventů DAMU).

Program se setkal se skvělými ohlasy od dětí, učitelů i rodičů. Níže uvádíme několik reakcí od pedagogů:

- ZŠ TUCHLOVICE

Dobrý den,

stejně jako loni Trenažér komunismu, tak i letos Zpráva o jedné válce byla naprosto úžasná. Již dnes se těšíme na další ročník.

S pozdravem

Mgr. Martina Holečková

ZŠ Tuchlovice

--

- ZŠ SÁZAVSKÁ

Dobrý den, bojovka "Zpráva o jedné válce" se mým šestákům moc líbila. Mluvili jsme o ní ještě po návratu ze školy. Děti byly nadšené nejvíce ze stanu, kde hledaly český znak se svíčkou v ruce a z atentátu na Heydricha, kde se střetovaly míčkem na jeho auto. Mně se nejvíce líbily slečny na domovní schůzi a Slovák "parašutista RAF". Překvapilo mě, že si děti skoro doslova pamatovaly, co jim figuranti říkali (zkoušeli se mezi sebou jednotlivé skupiny). Do nejmenších podrobností také věděly, jak byli herci oblečení. Škoda jen, že jsme nestihli všechna stanoviště a nepřálo nám úplně počasí. Tato akce stejně jako Trenažér komunismu se mi moc líbí a jsem naprosto přesvědčená o jejím přínosu dětem. Myslím, že by si Vaše skupina rozhodně zasloužila vlastní prostor, kde byste působili pro školy celoročně. Už nyní se těším na Vaši další "bojovku". Moc za děti děkuji.

S pozdravem Klára Pecáková učitelka ZŠ Sázavská Praha 2

--

- GYMNÁZIUM HUMPOLEC

Dobrý den,

děkujeme za zajímavé úterní dopoledne, s programem VyšeHrátek jsme byli velmi spokojeni, příště se zúčastníme opět.

Zdraví

Marie Váňová, Gymnázium Humpolec

Vyšehrátky pro děti a jejich rodiče

Odpolední a víkendový program pro rodiny s dětmi propojoval přehlídku **divadelní dětské tvorby** (Naivní divadlo Liberec, Buchty a loutky, Divadlo Lokvar, Studio Damůza, Bratři v tří(c)ku...), **hudbu** zaměřenou nejen na dětského diváka (Poletíme?, duo Flaškinet) a **workshopy**

(jóga pro děti, filmová dílna kina Ponrepo, cirkusový workshop centra Cirqueon nebo zdravé vaření s dvojicí kuchařů značky Naše Kaše). Dále program nabídl tematicky zaměřené **scénografické objekty** (samoobslužná verze divadelní bojovky a další, dříve vyrobené objekty) vybízející ke hře. Ty byly návštěvníkům k dispozici zdarma. Kromě toho, že si u nich/s nimi děti hrají, snažíme se skrze ně předat i nové poznatky k danému tématu.

Výběr konkrétních představení se odvíjel od toho, jakou poetikou jsou inscenace připraveny – protože se VyšeHrátky dlouhodobě snaží o rozvíjení dětské fantazie, citu pro vnímání umění a učí děti chápat metaforu, jsou především loutková představení vhodným prostředkem. Dramaturgie pohádek se neomezila na pražské soubory a snažila se pražskému publiku představit inscenace, které tématem, humorem nebo zpracováním osloví děti i dospělé. Celkově bylo na festivalu uvedeno 42 představení, workshopů, koncertů a jedno promítání filmu *Malý pán*, které skvěle propojilo dětský program s tím pro dospělé.

VyšeHrátky i letos pokračovaly v rozvíjení programu pro toho nejmenšího diváka, **pro děti od 10 měsíců do 3 let**, protože tato věková skupina tvoří podstatnou část návštěvníků festivalu. Představili jsme dvě inscenace určené přímo pro tuto věkovou kategorii. *Čiarkolárium* přivezlo Bábkové divadlo na rázceti z Banské Bystrice a Studio Damúza zde s obrovským úspěchem uvedlo inscenaci *Batosnění*. V rozvoji tohoto žánru chceme nadále pokračovat a zaměřit se i na jiné evropské země. Celkem bylo na festivalu uvedeno 5 představení tohoto žánru, vždy za plně obsazené kapacity sálu, která je ovšem pro tyto potřeby snížena na max. 30 batolat na představení.

Odpolední večeríčky aneb slavní tatínci čtou pohádky svého srdce

Tradiční součástí festivalu zůstalo podvečerní předčítání oblíbených pohádek slavných otců, kterým se VyšeHrátky hlásí k podpoře čtení rodičů dětem. Během osmi dnů se představili například: Arnošt Goldflam, David Matásek, David Novotný, Matouš Ruml a další.

Závěr

Celý organizační tým hodnotí festival jako úspěšný. Díky dobrému počasí si na Vyšehrad našlo cestu mnoho pravidelných návštěvníků festivalu i náhodných příchozích. Pozitivně hodnotíme také to, že návštěvníci rok od roku svou návštěvu VyšeHrátek dopředu plánují, poctivě rezervují vstupenky a aktivně se dotazují na konkrétní body programu.

Jako nadprůměrně úspěšnou hodnotíme interaktivní bojovku pro školy a chceme ji dále uvádět pro školy i mimo festival. Z reakcí diváků vyplývalo, že stále vnímají atmosféru VyšeHrátek jako jedinečnou. Festival má program sestaven autorsky a nepodléhá komerčním tlakům, což hodnotíme jako jeho jedinečné pozitivum.

Personálně je festival přínosný hlavně proto, že nabízí možnost zapojení se uchazečům, studentům i absolventům nejen DAMU, ale i ostatních uměleckých škol a humanitních oborů a umožňuje jim poznat zásady práce v profesionálním prostředí.

Během festivalu nedošlo k výraznějším změnám v programu, za celý týden se zrušilo pouze jedno venkovní představení kvůli nepřízní počasí.

Autoři projektu:

Program pro školy: MgA. Tomsa Legierski, MgA. Barbora Voráčová, MgA. Daniela Fialová

Koncepce projektu, divadelní dramaturgie: MgA. Johana Vaňousová, MgA. Zuzana Cajtlerová. MgA. Barbora Kalinová

Studio Damúza, o.p.s.

Karlova 223/26, 116 65 Praha 1
IČO: 70099715

Ředitelka: MgA. Barbora Kalinová

info@damuza.cz
www.damuza.cz

Strana první

N 1067/2013
NZ 977/2013

STEJNOPIS

Notářský zápis

sepsaný dne dvacátého šestého listopadu roku dvou tisícího třináctého (26.11.2013) v kanceláři notářky v Praze 2, Americká 35, mnou, Mgr. Olgou Spoustovou, notářkou v Praze. -----

Po předchozí domluvě s panem JUDr. Františkem Vyskočilem, advokátem advokátní kanceláře Vyskočil, Krošlák a spol. se sídlem Praha 1, Voršílská 10, se v mé kanceláři dne dvacátého šestého listopadu roku dvou tisícího třináctého (26.11.2013) konala **valná hromada** občanského sdružení Studio Damúza, se sídlem 11000 Praha - Staré Město, Karlova 223/26, IČ 70099715. -----

Dle § 80a zákona číslo 358/92 Sb. o notářích a jejich činnosti a v souladu s § 2 odst. 2 zákona číslo 68/2013 Sb., o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jsem poté sepsala následující -

----- notářský zápis -----

---- o rozhodnutí valné hromady občanského sdružení Studio Damúza ----

Za prvé: Předsedající valné hromady, pan Jan Bubal, nar. 7. 8. 1979, bytem Šafránová 6, 10600 Praha 10, občanský průkaz č. 200214626, jehož totožnost byla zjištěna dle platného průkazu totožnosti, mi předložil stanovy občanského sdružení Studio Damúza, se sídlem 11000 Praha - Staré Město, Karlova 223/26, IČ 70099715 (dále jen „**Sdružení**“), které byly registrovány u Ministerstva vnitra České republiky dne 26.6.2012 pod čj. VS/1-1/41 716/99-R a bylo mu přiděleno identifikační číslo. -----

Působnost valné hromady k přijetí níže uvedeného rozhodnutí jsem zjistila z ust. § 2 zákona číslo 68/2013 Sb., o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. -----

Způsobilost valné hromady k přijetí níže uvedeného rozhodnutí jsem zjistila z ust. § 2 zákona číslo 68/2013 Sb., o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. -----

Poté předsedající uvedl, že jsou přítomni všichni členové Sdružení, a to jmenovitě: -----

1. **Jan Bubal**, datum narození: 7.8.1979, trvale bytem: Šafránová 6, 10600 Praha 10 -----
2. **Barbora Kalinová**, datum narození: 13.6.1988, trvale bytem: Chabařovická 1327, 18200 Praha 8 -----
3. **Daniela Fialová**, datum narození 11.9.1988, trvale bytem: Lehárova 1819, 14300 Praha 4 -----
4. **Johana Vaňousová**, datum narození: 4.11.1986, trvale bytem: Orlická 1103, 564 01 Žamberk -----

Předsedající uvedl, že tato valná hromada byla svolána na základě dohody všech členů Sdružení, a proto se všichni členové Sdružení výslovně do tohoto notářského zápisu vzdali

Zakladatel je oprávněn rozhodnout o změně druhu poskytovaných služeb. -----

----- V. -----

----- **Podmínky poskytování obecně prospěšných služeb** -----

1. V případě služeb podle čl. IV může být příjemcem služeb spočívajících v tam uvedených aktivitách široká veřejnost, pokud z povahy příslušné aktivity nebude vyplývat, že je určena pouze omezenému okruhu příjemců, zejména specialistům v daném oboru. -----

Obecně prospěšná společnost může v odůvodněných případech příjemce či potenciální příjemce z poskytování služeb vyloučit, zejména s ohledem na odůvodněnou ochranu zájmů ostatních příjemců poskytovaných služeb. -----

V případě, že obecně prospěšná společnost získá pro poskytování služeb podporu z externích zdrojů, zejména ze zdrojů veřejných, případně ze zdrojů Evropské unie, a takováto podpora bude podmíněna splněním určitých předpokladů pro poskytování služeb obecně prospěšné společnosti, budou příslušné služby poskytovány v souladu s takovými podmínkami a předpoklady. O tom bude obecně prospěšná společnost informovat příjemce a potenciální příjemce služeb. -----

Obecně prospěšná společnost si může vymínit zpracování podrobné dokumentace, absolvování pohovoru s příjemcem či potenciálním příjemcem takových služeb. -----

Rozsah poskytovaných služeb musí být vždy přiměřený aktuálním věcným záměrům obecně prospěšné společnosti schváleným správní radou, jakož i k aktuálním hospodářským poměrům obecně prospěšné společnosti. -----

Obecně prospěšná společnost nemusí poskytovat své služby mimo jiné v případech, kdy jsou odůvodněné předpoklady, že obdobná služba či podpora může být účinně poskytnuta jiným subjektem či z jiných zdrojů, zejména, když pro účely poskytování takových služeb nebo podpory byl zřízen určitý subjekt nebo vyčleněny určité zdroje. -----

2. Cena je pro všechny uživatele dané služby stejná. -----
3. Pravidla pro stanovení cen poskytovaných služeb podle čl. IV výše stanoví správní rada, pokud nestanoví pravidla poskytovatel dotace nebo jiných veřejných prostředků. Výše úplaty se stanoví tak, aby byly pokryty náklady spojené s poskytováním těchto služeb. Ceník služeb bude zveřejněn v sídle společnosti a bude s ním seznámen každý klient. ---
4. Správní rada je oprávněna upravit ve statutu další podmínky pro poskytování obecně prospěšných služeb, a to stejně všem uživatelům. -----
5. Všechny poskytované obecně prospěšné služby, nejsou poskytovány za účelem dosažení zisku, nejedná se o podnikání ve smyslu příslušných právních předpisů. -----

----- VI. -----

----- Doplnková činnost -----

1. Za podmínek stanovených zákonem a za účelem co nejkvalitnějšího poskytování obecně prospěšných služeb může společnost vykonávat tuto doplňkovou činnost: -----
  - Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona -----
  - silniční motorová doprava -----
    - nákladní provozovaná vozidly nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí -----
    - osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče -----
2. Dále je správní rada oprávněna upravit podmínky pro poskytování doplňkové činnosti ve statutu, -----

----- VII. -----

----- Orgány společnosti -----

Orgány společnosti jsou: -----

- a) správní rada -----
- b) dozorčí rada -----
- c) ředitel -----

----- VIII. -----

----- Správní rada -----

1. Správní rada má tři (3) členy. -----
2. Členy správní rady jmenuje zakladatel z řad fyzických osob (*s výjimkou členů první správní rady, kteří byli jmenováni na valné hromadě občanského sdružení v souvislosti s rozhodnutím o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost*). Členem správní rady se může stát jen osoba bezúhonná, která je způsobilá k právním úkonům. V pracovněprávním vztahu k dané obecně prospěšné společnosti může být nejvýše jedna třetina členů správní rady. -----
3. Členství ve správní radě této společnosti je neslučitelné s členstvím v dozorčí radě téže obecně prospěšné společnosti. Členům správní rady přísluší odměna za výkon jejich funkce. O výši odměny jednotlivým členům správní rady rozhoduje na návrh správní rady dozorčí rada společnosti. Vedle odměny za výkon funkce lze členům správní rady poskytovat náhradu výdajů do výše určené právním předpisem. -----
4. Funkční období členů správní rady je tříleté, a to včetně první správní rady. Opakované členství je možné. -----
5. Správní radu společnosti tvoří tyto členové: -----

Jméno a příjmení: **Jan Bubal** -----
Rodné číslo: 7908070489- -----
Bytem trvale: Šafránová 6, 106 00 Praha 10- -----
Funkční období: tři roky- -----

Jméno a příjmení: **Daniela Fialová** -----
Rodné číslo: 885911/0161- -----
Bytem trvale: Lehárova 1819, 14300 Praha 4 -----
Funkční období: tři roky- -----

Jméno a příjmení: **Filip Jevič** -----
Rodné číslo: 800911/0835- -----
Bytem trvale: Solnická 53/7, 19016 Praha 9 - Koloděje -----
Funkční období: tři roky- -----

6. Správní rada volí předsedu z řad svých členů na dobu jednoho roku. Předseda svolává a řídí zasedání správní rady. -----
7. Správní rada zasedá nejméně dvakrát ročně. Pokud to vyžadují okolnosti, může mimořádné zasedání správní rady svolat kterýkoli člen správní rady. -----
8. Správní rada vydává předchozí souhlas písemnou formou k právnímu úkonu, kterým obecně prospěšná společnost: -----
a) nabývá, zcizuje nebo zatěžuje nemovitou věc, -----
b) nabývá nebo zcizuje movitou věc, zřizuje věcné břemeno nebo předkupní právo u movité věci, jejíž cena je vyšší než hodnota veřejné zakázky malého rozsahu podle zákona upravujícího veřejné zakázky, -----
c) nabývá nebo zcizuje autorská práva nebo průmyslová práva, -----
d) zakládá jinou právnickou osobu a vkládá peněžitý nebo nepeněžitý majetek do této právnické osoby. -----
9. Správní rada schvaluje -----
a) rozpočet obecně prospěšné společnosti, -----
b) řádnou a mimořádnou účetní závěrku a výroční zprávu obecně prospěšné společnosti, -----
c) předmět doplňkových činností (§ 17 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech). -----
10. Správní rada rozhoduje o -----
a) zrušení obecně prospěšné společnosti, a v případě podle § 4 odst. 4 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech rozhoduje o určení obecně prospěšné společnosti, na kterou se převede likvidační zůstatek, -----
b) přechodu práv a povinností zakladatele stanovených tímto zákonem na jinou osobu, zanikne-li jediný zakladatel bez právního nástupce nebo zemře-li jediný zakladatel a nestanoví-li zakládací listina jinak, -----
c) jmenování a odvolání ředitele -----

11. Správní rada vydá statut obecně prospěšné společnosti, který upravuje podrobnosti její činnosti; správní rada schvaluje změnu statutu obecně prospěšné společnosti. -----
12. Správní rada nevydává předchozí souhlas k právnímu úkonu, jestliže by jim bylo ohroženo plnění úkolů obecně prospěšné společnosti nebo jestliže odporuje platným právním předpisům. Vydání předchozího souhlasu k právním úkonům uvedeným v odstavci 8 tohoto článku, je povinná správní rada oznámit do sedmi (7) dnů ode dne jeho vydání řediteli a dozorčí radě. Právní úkony uvedené v odstavci 8 tohoto článku jsou bez předchozího souhlasu správní rady neplatné. Tyto úkony se považují za platné, pokud se zakladatel, správní rada nebo ten, kdo je takovým úkonem dotčen, neplatnosti právního úkonu nedovolá. -----
13. Správní rada dbá na zachování účelu, pro který byla obecně prospěšná společnost založena, a na řádné hospodaření s jejím majetkem. -----
14. Správní rada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. K jejímu rozhodnutí je třeba souhlasu většiny přítomných členů. Hlasovací právo členů správní rady je rovné. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy správní rady. Jednání správní rady za společnost jako kolektivního orgánu upravuje níže tato zakládací smlouva.
15. Členství ve správní radě zaniká: -----
  - a) uplynutím funkčního období; -----
  - b) odvoláním zakladatelem; -----
  - c) odstoupením; -----
  - d) úmrtím. -----
16. Zakladatelé odvolají člena správní rady, přestane-li tento člen splňovat podmínky pro členství ve správní radě podle §10 odst. 2 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, nebo poruší-li závažným způsobem nebo opakovaně tento zákon nebo zakládací smlouvu společnosti. -----
17. Zakladatelé podle ustanovení §12 odst. 4 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, odvolají člena správní rady do jednoho měsíce, kdy se o důvodu odvolání dovědí, a nejpozději do šesti měsíců poté, kdy tento důvod nastal. Jestliže neodvolají zakladatelé člena správní rady v takto stanovené lhůtě nebo nejsou-li zakladatelé a nepřešla-li práva zakladatelů na jinou osobu, člena správní rady odvolá na návrh statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu obec příslušná podle sídla společnosti. Uvolněné místo člena správní rady jsou zakladatelé povinni obsadit novým členem správní rady do šedesáti dnů od uvolnění tohoto místa. -----
18. Správní rada může své pravomoci přenést na základě plné moci na ředitele společnosti s výjimkou těch, které zákon svěřuje výlučně správní radě. -----

IX.

Dozorčí rada

1. Dozorčí rada je kontrolním orgánem společnosti, který dohlíží na to, aby společnost vyvíjela činnost v souladu se zákonem a zakládací listinou a volila k tomu nejvhodnější postupy.
2. Dozorčí rada má tři (3) členy.
3. Funkční období dozorčí rady je tříleté. Opakované členství je možné.
4. Dozorčí radu jmenuje zakladatel.
5. Členy dozorčí rady jsou:

Jméno a příjmení: **Doubravka Svobodová**
Rodné číslo: 565311/1101
Bytem trvale: Štěpánská, 110 00 Praha 1
Funkční období: tři roky

Jméno a příjmení: **František Vyskočil**
Rodné číslo: 650114/1746
Bytem trvale: Široká 14/65, 110 00 Praha 1
Funkční období: tři roky

Jméno a příjmení: **Ing. Eva Kurnasová**
Rodné číslo: 595601/0632
Bytem trvale: Mírotická 769/8, 142 01 Praha 4 – Libuš
Funkční období: tři roky

Členem dozorčí rady se může stát jen osoba bezúhonná, která je způsobilá k právním úkonům. V pracovněprávním vztahu k dané obecné prospěšné společnosti může být nejvýše jedna třetina členů dozorčí rady.

6. Členství v dozorčí radě této společnosti je neslučitelné s členstvím ve správní radě této společnosti. Členům dozorčí rady přísluší odměna za výkon jejich funkce. O výši odměny jednotlivým členům dozorčí rady rozhoduje, na návrh dozorčí rady, správní rada společnosti. Vedle odměny za výkon funkce lze členům dozorčí rady poskytovat náhradu výdajů do výše určené právním předpisem.
7. Členové dozorčí rady zvolí ze svého středu předsedu, který svolává a řídí jednání dozorčí rady. Dozorčí rada zasedá nejméně dvakrát ročně. Pokud to vyžadují okolnosti, může mimořádné zasedání dozorčí rady svolat kterýkoli její člen.
8. Do působnosti dozorčí rady náleží:
  - a) přezkoumání účetní závěrky a výroční zprávy společnosti;

- b) podávání zprávy správní radě o výsledcích své kontrolní činnosti, a to alespoň jedenkrát ročně; -----
  - c) dohled nad tím, aby společnost vyvíjela činnost v souladu se zákony České republiky a se zakládací listinou; -----
  - d) nahlížení do účetních knih a jiných dokladů a kontrola údajů tam obsažených; -----
  - e) svolávání mimořádného jednání správní rady, jestliže to vyžadují zájmy společnosti. -
9. Dozorčí rada je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. K jejímu rozhodnutí je třeba souhlasu většiny všech přítomných členů. Hlasovací právo členů dozorčí rady je rovné. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy dozorčí rady. ---
10. Pro zánik členství v dozorčí radě platí výše uvedené ustanovení o zániku členství ve správní radě obdobně. -----
11. Členové dozorčí rady jsou oprávněni účastnit se všech zasedání správní rady a pokud si přejí, mohou se vyjádřit k jakémukoliv bodu, nemají však právo hlasovat. -----

----- X. -----

----- Ředitel společnosti -----

1. Statutárním orgánem společnosti je ředitel, jenž řídí činnost obecně prospěšné společnosti a jedná jejím jménem. Ředitele společnosti jmenuje a odvolává správní rada (s výjimkou osoby prvního ředitele, který byl jmenován na valné hromadě občanského sdružení v souvislosti s rozhodnutím o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost), která určuje výši jeho odměny. -----
2. Ředitelem může být jmenována pouze fyzická osoba, která je bezúhonná. Ředitel nemůže být členem správní ani dozorčí rady společnosti, je však oprávněn zúčastnit se jednání správní rady společnosti s hlasem poradním. -----
3. Ředitel řídí činnost společnosti, pokud tato činnost není zákonem, zakládací listinou nebo statutem vyhrazena do působnosti správní nebo dozorčí rady společnosti. -----
4. Ředitel v rámci řízení společnosti zejména : -----
  - a) řídí své přímo podřízené vedoucí zaměstnance a ostatní zaměstnance -----
  - b) koncepčně řídí a kontroluje činnost podřízených organizačních celků -----
  - c) zajišťuje plnění úkolů uložených správní radou -----
  - d) stanoví hlavní úkoly a úkoly k zajištění činnosti společnosti a služeb, provozu společnosti ke správě majetku, se kterým společnost hospodář -----
  - e) stanoví rozsah pravomoci a odpovědnosti svých vedoucích zaměstnanců a dalších přímo podřízených zaměstnanců a určuje, kdo jej zastupuje v době nepřítomnosti ---
  - f) stanoví pravidla tvorby rozpočtu (finančního plánu) společnosti a jeho čerpání v příslušném období, včetně oprávnění a povinností jednotlivých zaměstnanců v oblasti plnění rozpočtu (finančního plánu) společnosti (zejména výši finančních prostředků, do které je příslušný zaměstnanec oprávněn v rámci své působnosti jednat samostatně)
  - g) stanoví hlavní zásady pro plnění rozpočtu (finančního plánu) společnosti -----

- h) stanoví zásady pro zajištění výkonu některých činností společnosti v ekonomické, provozní, technické, investiční a administrativní oblasti jinými právními nebo fyzickými osobami na smluvním základě a uděluje případně takovým osobám potřebná pověření - - - - -
  - i) rozhoduje o organizačním členění společnosti, o zřízení a zrušení (systematizaci) pracovních míst - - - - -
  - j) vyhláší výběrová řízení na obsazení vybraných funkcí - - - - -
5. Ředitel je oprávněn zřizovat své poradní orgány. - - - - -
6. Ředitelem společnosti je **Barbora Kalinová**, rodné číslo 885613/0404, trvale bytem: Chabařovická 1327, 18200 Praha 8 - - - - -

XI.

-Majetkový vklad zakladatele-

Zakladatel nevkládá do společnosti žádné majetkové vklady. - - - - -

XII.

-Jednání ve věcech souvisejících se změnou právní formy společnosti-

Ve věcech souvisejících se změnu právní formy jedná až do zápisu změny do rejstříku obecně prospěšných společností zakladatelé. - - - - -

XIII.

-Hospodaření-

Společnost se nesmí účastnit na podnikání jiných osob. - - - - -

XIV.

-Vypracování a zveřejnění výroční zprávy-

1. Společnost vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o činnosti a hospodaření společnosti v termínu, který stanoví správní rada, a to nejpozději do šesti (6) měsíců po skončení hodnoceného období. - - - - -

Obecně prospěšná společnost uloží do 30 dnů po schválení správní radou výroční zprávu do sbírky listin. - - - - -

XV.

-Zrušení a zánik společnosti-

1. Společnost se zrušuje z důvodů uvedených v ust. § 8 odst. 1 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. - - - - -

2. O zrušení této společnosti, jestliže finanční situace této společnosti neumožňuje po delší dobu hradit její závazky, může rozhodnout správní rada podle ustanovení §13 odst. 3, písm. a) zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a určit obecně prospěšnou společnost, které nabídne likvidační zůstatek. Při tomto zrušení musí správní rada postupovat v souladu s ustanovením § 8 odst. 2 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech. -----

3. Společnost zaniká výmazem z rejstříku obecně prospěšných společností. -----

Rozhodnutí bylo přijato valnou hromadou jednomyslně všemi členy Sdružení (4 hlasy), a to po hlasování aklamací, kdy výsledky hlasování vyhlásil předsedající, který rovněž jednotlivé hlasy sečetl. -----

Rozhodný počet hlasů pro přijetí tohoto usnesení jsou 4 hlasy a tento rozhodný počet hlasů byl zjištěn z ust. § 2 zákona číslo 68/2013 Sb., o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. -----

Za třetí: Konstatuji, že byly za mé účasti splněny formality, k nimž jsou Sdružení a orgány Sdružení povinny, jednání valné hromady proběhlo v souladu s právními předpisy, jakož i se stanovami Sdružení. Dále konstatuji, že rozhodnutí výše uvedené bylo valnou hromadou přijato a obsah rozhodnutí je v souladu s právními předpisy a stanovami Sdružení. -----

Z tohoto notářského zápisu se vyhotovují dva stejnopisy, které se vydávají předsedajícímu valné hromady. -----

Potvrzuji, že jsem sepsala tento notářský zápis, který byl předsedajícím valné hromady přečten, poté jím bez výhrad schválen a vlastnoručně podepsán. Poté jsem zápis podepsala i já, notářka, a opatřila jej otiskem kulatého úředního razítka. -----

Mgr. Olga Spoustová, v.r.

L.S.

Jan Bubal, v.r.

PŘÍLOHA Č. 112 974/2013

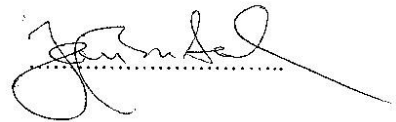
**Listina přítomných
na valné hromadě společnosti**

**občanského sdružení Studio Damúza, se sídlem 11000 Praha - Staré Město, Karlova
223/26, IČ 70099715**

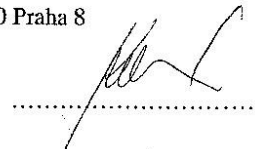
**konané dne 26.11.2013 v 15.30 hodin
v notářské kanceláři Mgr. Olgy Spoustové, notářky v Praze
na adrese Praha 2, Americká 35.**

Přítomni jsou společníci:

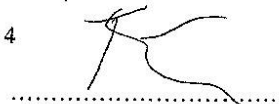
1. **Jan Bubal**, trvale bytem: Šafránová 6, 10600 Praha 10

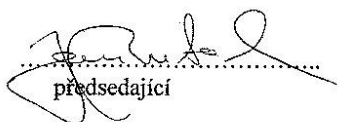
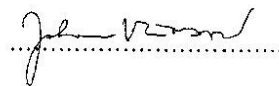
2. **Barbora Kalinová**, trvale bytem: Chabařovická 1327, 18200 Praha 8

3. **Daniela Fialová**, trvale bytem: Lehárova 1819, 14300 Praha 4

4. **Johana Vaňousová**, trvale bytem: Orlická 1103, 564 01 Žamberk

předsedající

zapisovatel

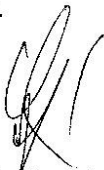
Ověřuji, že tento stejnopis notářského zápisu se doslovně shoduje s notářským zápisem. Tento stejnopis se vydává předsedajícímu valné hromady.

Ověřuji, že příloha č. 1 se doslovně shoduje s přílohou č. 1 notářského zápisu ze dne 26.11.2013 spisová značka N 1067/2013 NZ 977/2013.

Příloha č. 1 notářského zápisu sestává z jedné strany.

V Praze dne 26.11.2013

Mgr. Olga Spoustová
notářka

